

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. **61**

Presidència
del Sr. Àlex Pitaluga i Ivorra

Sessió celebrada dia 27 de novembre de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença RGE núm. 14282/25, del conseller d'Educació i Universitats, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, per tal de retre comptes de la política universitària del Govern. [736](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. FORNAS I MUNAR:

Sí, Sr. President. Maria de Lluç Fornas, substitueixi Maite Torrent.

Compareixença RGE núm. 14282/25, del conseller d'Educació i Universitats, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, per tal de retre comptes de la política universitària del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, passam ara a l'únic punt de l'ordre del dia, relatiu a la compareixença del conseller d'Educació i Universitats, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 14282/25, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, per tal de retre comptes de la política universitària.

Assisteix a la sessió el Sr. Antonio Vera i Alemany -benvingut-, conseller d'Educació i Universitats, acompanyat del Sr. Sebastià Massanet i Massanet, director general d'Universitats, Recerca i Ensenyaments Artístics Superiors; del Sr. Bartomeu Riera i Tarongí, secretari general; del Sr. Santiago Mascaró i Cardona, cap de gabinet; i de la Sra. Maria Puigros i Estelrich, cap de Premsa. Benvinguts també el personal que acompanya el Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Conseller, per tal de fer l'exposició oral, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, president. Bon vespre, diputats i diputades membres de la Comissió d'Educació i Universitats. Quan l'estiu del 2023, la llavors recentment elegida presidenta del Govern de les Illes Balears, la Sra. Marga Prohens, em va proposar fer-me càrrec de l'àrea d'Educació i, just a continuació, d'acceptar amb orgull el càrrec que se'm va confiar, una de les primeres coses que vaig haver de pensar va ser el nom que li posàrem a la conselleria.

Vaig decidir o vàrem decidir un grup reduït anomenar-la Conselleria d'Educació i Universitats. Escollir "universitats" en plural, no va ser un detall menor, sinó una autèntica declaració de principis. El plural "universitats" volia deixar clar que la conselleria no es limitaria a una sola universitat, sinó que treballaria per a tot el sistema universitari i els ensenyaments superiors de les Illes Balears, així com per enfortir les relacions institucionals amb altres universitats espanyoles. Però no us alarmeu: això no significa que aquest govern no vulgui una universitat pública de qualitat, ben al contrari.

Volem que la nostra universitat pública sigui la millor possible, que creixi i es desenvolupi per oferir els millors serveis als joves de les Illes Balears. Per aquest motiu hem dotat la Universitat de les Illes Balears, la nostra universitat,

amb el pressupost més alt de la història d'aquesta autonomia. I ho hem fet, senyors diputats, malgrat els vots en contra de tota l'esquerra. No hauríem d'oblidar aquest fet durant tota aquesta compareixença. Els que avui critiquen i es proclamen defensors de la universitat pública, els que remuguen per l'entrada de centres privats, són els mateixos que varen votar en contra del pressupost més alt que mai no ha tengut la Universitat de les Illes Balears, gràcies a l'aportació del Govern, concretament 202 milions d'euros, és a dir, 52 milions més que els millor pressupost que la Universitat va tenir durant els vuit anys de govern de la Sra. Armengol.

A diferència dels partits d'esquerres, el Partit Popular i aquest govern creuen fermament que, com més ciutadans de les Illes Balears accedeixin a estudis superiors, millor serà per al futur de la nostra comunitat. Formar més persones qualificades és essencial per impulsar el progrés i el desenvolupament d'aquestes illes, i això és el que hem d'aspirar a aconseguir.

En una comunitat autònoma amb un altíssim abandonament escolar, és imprescindible disposar d'un capital humà ben preparat per transformar el nostre model econòmic. Si aquesta formació es fa la Universitat de les Illes Balears, perfecte. Si, a més, podem comptar amb centres privats que complementin l'oferta pública, encara millor, perquè això significa més ciutadans amb formació superior, més talent i més capacitat per contribuir al benestar i al creixement de la nostra societat.

És imprescindible retenir el talent jove a les Illes Balears. En cas contrari, estam invertint recursos a formar uns al·lots que, quan arriba el moment de cursar estudis superiors, parteixen a altres comunitats autònomes i, en molts casos, acaben treballant a la Península. Això per al nostre sistema educatiu és insostenible. La inversió que feim en aquests joves s'ha de recuperar i per això hem de fer tot el possible perquè aportin els seus coneixements en el teixit social i econòmic de les Illes Balears. Qualsevol altra cosa seria, com diu la dita popular mallorquina, fer el negoci de na Peix Frit, una operació ruïnosa que no surt a compte.

Per tant, avui vull centrar-me en tres eixos fonamentals: ampliar l'oferta universitària a les Illes Balears per retenir el talent jove; impulsar un model de convivència entre el sistema públic i el privat i garantir la llibertat d'elecció en educació superior; i reforçar la universitat pública. Però anem per parts.

En primer lloc, hi ha una necessitat imperiosa d'ampliar l'oferta universitària a les Illes Balears per retenir el talent jove. Algunes dades ho evidencien: les Illes Balears tenen la taxa neta d'escolarització universitària més baixa d'Espanya, en només un 10,3%. Això vol dir que només deu de cada cent joves d'entre 18 i 24 anys estudien una carrera universitària, més de trenta punts per sota de la Comunitat de Madrid -sí, Madrid-, que lidera aquest indicador. A més a més, només retenim, aproximadament, el 50% dels estudiants que superen les proves d'accés a la universitat. La meitat dels nostres joves, el talent del futur, se'n va a altres comunitats autònomes per cursar estudis universitaris. El problema és que molts d'aquests joves ja no tornen, amb la consegüent pèrdua de competitivitat per a la nostra economia i la nostra societat.

Segons les dades del sistema integrat d'informació universitària, actualment hi ha tants universitaris de les Illes Balears estudiant fora com dins del nostre sistema universitari. Aquesta realitat ens obliga a actuar amb determinació. Amb aquesta situació, és fàcil entendre -tot i que a l'esquerra li costi assumir-ho- que ens trobam davant un problema estructural que exigeix solucions urgents, solucions que no es varen cercar durant els vuit anys de govern de la Sra. Armengol, perquè aquestes dades que us he llegit ara no són noves: fa més d'una dotzena d'anys que empitjoren i, com sempre, ara ens toca a nosaltres posar-hi remei.

Quines solucions podem donar a aquesta realitat? Tot i que és un problema multifactorial, una de les principals causes d'aquesta fuga de talent és l'escassa oferta universitària del sistema de les Illes Balears. La Universitat de les Illes Balears és una de les universitats espanyoles amb menor nombre de graus i màsters en relació amb la població, especialment en àmbits com enginyeries. Davant aquesta manca d'oferta i l'explosió de nous títols a les universitats de la resta d'Espanya, de la resta nacional -títols molt específics, adaptats a les necessitats empresarials i a les vocacions dels joves-, molts opten per anar-se'n a altres comunitats autònomes.

A més, hem de ser realistes. Determinades titulacions en ciències de la salut tenen un nombre de places molt inferior a la demanda existent, fet que també contribueix a aquest èxode. Tots coneixem els efectes negatius, tant econòmics com personals, que suposa anar-se'n de casa durant, com a mínim quatre anys, per estudiar en una altra comunitat autònoma. Les despeses d'allotjament, transport i manutenció són una càrrega que moltes famílies no poden assumir i que sovint obliga l'estudiant a renunciar a la seva vocació, bé canviant d'estudis, bé incorporant-se al mercat laboral sense formació superior.

Per tant, quina és la solució? Tal com apuntava abans, ara mateix la via més efectiva per combatre la manca d'oferta universitària és crear noves places, tant en l'àmbit públic, com ja hem fet i continuarem fent, com en l'àmbit privat, amb l'entrada de noves universitats que complementin el sistema.

Parlem ara del segon eix: el model de convivència entre el sistema públic i el privat i la llibertat d'elecció en l'educació universitària. Per afrontar aquest repte calen mesures valentes i urgents. Crec que fins ara, això ha quedat prou clar. Actualment, el sistema universitari de les Illes Balears compta amb la Universitat de les Illes Balears com a universitat pública, amb tres centres adscrits: dos públics, l'Escola d'Hostaleria de les Illes Balears i l'Escola de Turisme d'Eivissa; i un privat, l'Escola Universitària ADEMA

El sector públic es complementa amb la UNED, que ofereix titulacions universitàries a distància. Fa anys que la nostra comunitat autònoma compta amb dos centres privats adscrits a universitats de fora: amb CESAG, vinculat a la Universitat Pontifícia de Comillas, i el Centre d'Educació Superior Felipe Moreno, adscrit a la Universitat Antonio de Nebrija, una adscripció, per cert, autoritzada pel Govern d'esquerres.

El creixement de l'oferta de titulacions ha estat molt lent, per això és imprescindible ampliar el sistema universitari en incorporar nous sectors que augmentin l'oferta, dinamitzin el

sistema i generin noves oportunitats per als estudiants de les Illes Balears. Aquest govern creu fermament en la llibertat de les persones per triar el seu propi model de vida en tots els àmbits, així com defensam el paper essencial de l'escola concertada a les etapes educatives no universitàries, creiem en el paper que han de jugar els centres universitaris privats en el futur de l'educació superior de les Illes Balears.

No compartim en absolut la postura del Govern de Pedro Sánchez, que va iniciar una campanya sectària contra les universitats privades i va arribar a qualificar-les de "xiringuitos". Si seguim aquesta lògica, hauríem de considerar també un "xiringuito" el *Real Centro Universitario María Cristina del Escorial*, centre privat adscrit a la Universitat Complutense de Madrid, on el president va cursar -el president Sánchez- va cursar Ciències Econòmiques i Empresarials? Algú en aquesta sala podrà negar-ho?

L'esquerra proclama la defensa del sistema educatiu públic, però la realitat és que molts dels seus membres han estudiat a centres privats, i avui hi duen els seus fills, cosa que ho respect i em sembla perfecte. Però aquesta incoherència és evident i moltes vegades cal posar-la damunt la taula.

Mentre al Parlament balear i als mitjans la denúncia la suposada privatització del sistema educatiu que, segons vostès, impulsa el Partit Popular en detriment de l'escola pública, i l'avis sobre l'amenaça de les universitats privades, vostès, molts, envien els seus fills a una escola privada. No és prou bona l'escola pública que tant defensen per als seus fills? Això té un nom: hipocresia, un exercici d'hipocresia que en molts casos és vergonyós.

Aquesta campanya del Govern socialista de Madrid contra la universitat privada es va materialitzar amb la modificació del Reial Decret 640/2021, que introdueix nous requisits per a la creació d'universitats amb l'excusa d'evitar nous "xiringuitos", com diria el Sr. Sánchez, i millorar la qualitat. Tot i que podem compartir algunes de les modificacions, ja avanç que el Govern de les Illes Balears interposarà un recurs contenciosoadministratiu contra aquesta reforma, que suposa una invasió de les competències universitàries pròpies de les comunitats autònomes, en botar-se tots els òrgans de cooperació territorial i imposar un *rodillo* escandalós, com és habitual, per altra banda, des del Govern central.

El reial decret incorpora requisits clarament discriminatoris per a les comunitats petites, tant en població com en territori. Per exemple, si deman: quina relació té amb la qualitat universitària fixar un mínim de 4.500 estudiants o exigir un 10% de places de residència? Aquestes mesures no cerquen millorar la qualitat, sinó bloquejar qualsevol nova entrada al sistema, en impedir que les Illes Balears puguin exercir amb plenitud les seves competències en matèria universitària.

El Govern de les Illes Balears refusa entrar en el fals debat entre universitats públiques i privades, el debat real ha de centrar-se en la qualitat: universitats de qualitat versus universitats que no compleixen uns mínims exigibles, perquè qualitat n'hi ha tant en centres públics com privats, i també n'hi ha de qüestionables en ambdós sistemes. No facem demagògia amb aquest punt.

Dit això, analitzem la situació de les universitats que actualment volen implantar-se a les Illes Balears. La universitat CEU San Pablo: després d'haver completat i aprovat tots els informes preceptius, segons la normativa vigent, el passat mes de maig es va autoritzar el centre universitari Beato Luis Belda adscrita a la Universitat CEU San Pablo de la Comunitat de Madrid; es tracta d'una universitat reconeguda a tota Espanya per un projecte educatiu sòlid i de qualitat, amb presència a Madrid, Andalusia, Comunitat Valenciana i Catalunya. Destaca per la seva reputació acadèmica, el seu projecte d'internacionalització i una ocupabilitat superior al 95%.

Està previst que, un cop obtinguts els informes de verificació favorable de l'Agència de Qualitat, imparteixi sis graus a l'àmbit de ciències de la salut, medicina, infermeria, psicologia, fisioteràpia, farmàcia i odontologia, són titulacions amb una demanda molt elevada a les Illes Balears, on actualment hi ha més sol·licituds que places disponibles. L'arribada d'aquesta universitat contribuirà a cobrir la necessitat urgent de professionals sanitaris. No podem obviar que enguany el Col·legi Oficial de Metges de les Illes Balears ha avisat sobre la crisi de l'Atenció Primària i ha advertit que la manca de metges present i futura amenaça al sistema, a més de la falta general de professionals a tot l'àmbit sanitari.

Finalment, el Decret Llei 6/2025 ens ha permès declarar com a projectes d'especial interès per a la comunitat autònoma no només centres escolars, sinó també equipaments universitaris i de recerca privats. Així, el Consell de Govern va aprovar la declaració d'interès estratègic quan el decret era vigent i els seus efectes continuen plenament vigents.

Universitat Antonio de Nebrija, el mes passat es va autoritzar el Centre Universitari Instituto Nebrija de Mallorca, adscrit a la Universitat Antonio de Nebrija de la Comunitat de Madrid, després d'haver presentat i aprovat tots els informes preceptius, segons la normativa vigent. Aquest centre té previst impartir el grau en infermeria a Manacor. Cal recordar que aquesta adscripció és la mateixa universitat a la qual el Govern d'Armengol va adscriure el Centre d'Educació Superior Felipe Moreno, llavors no hi va haver tant de renou.

Per què Infermeria? Perquè és un dels graus amb major i llista d'espera a la Universitat de les Illes Balears. O és que vostès no volen que els hospitals de la nostra comunitat autònoma comptin amb infermers i infermeres formats a les Balears? Nosaltres, el Partit Popular, sí.

Universitat de Mallorca. Al Parlament de les Illes Balears s'ha iniciat, a iniciativa del Grup Parlamentari Popular, la tramitació de la llei per al reconeixement de la Universitat de Mallorca, impulsada per ADEMA, que vol constituir-se com a universitat privada i desvincular-se de l'adscripció actual a la Universitat de les Illes Balears. Si la llei s'aprova, la Universitat de Mallorca té previst oferir fins a 16 titulacions entre graus i dobles graus, alguns en anglès, 7 màsters i 2 programes de doctorat.

Hem de tenir molt clar que moltes d'aquestes titulacions no existeixen actualment al sistema universitari balear, per la qual cosa la seva implantació suposarà ampliar l'oferta formativa i donar als nostres joves l'oportunitat d'estudiar sense haver

d'abandonar les Illes Balears. Supòs que en aquest cas l'esquerra no té problemes amb aquesta universitat, esper jo, ja que és una manera d'atreure tots els universitaris que, a un moment donat, se n'han d'anar de les nostres illes per estudiar fora i que, en principi, va obtenir un primer pas parlamentari a favor, amb una part de l'hemicicle, amb una abstenció.

El tercer eix que hem de tractar és el reforçament de la universitat pública, fins ara hem parlat de les universitats privades, però, senyors diputats de l'oposició, tot això no passa mentre s'abandona la universitat pública, ben el contrari, malgrat que els pesi, aquest govern potencia com mai la nostra universitat pública, la Universitat de les Illes Balears. Remarc "nostra" perquè és pública i és de tots i és element que cohesiona, vertebrador, de les Illes Balears. Des del principi de la legislatura hi hem invertit més recursos que mai i hem establert una relació de comunicació i lleialtat institucional com no s'havia vist fins ara.

Ho diré clar, no és incompatible promoure l'arribada de nous actors al sistema universitari de les Balears en defensar i protegir la universitat pública. El sistema públic no es defensa en restringir l'entrada de centres privats, com vostès defensaran supòs avui, equivocadament. Com diem a Mallorca: error de comptes no fa pagament; vull pensar que és per manca d'informació que ho fan.

La manera correcta de defensar el sistema públic és dotar-lo dels recursos necessaris per complir les tres missions fonamentals que té assignades: una docència de qualitat, una recerca d'excel·lència i una innovació i transferència de coneixement que siguin útils i transcendents per a la societat. La Universitat de les Illes Balears, com a institució que millor vertebrava el nostre territori, compta amb el suport incondicional d'aquest govern, convençut que la despesa en educació superior i recerca no és una despesa, sinó una inversió per construir una societat millor.

Sé què pensen alguns, que aquest conseller només parla de bones intencions, però no aporta fets. Idò s'equivoquen. Els fets i els números parlen per si mateixos. Qui va assistir a la inauguració del curs acadèmic de la Universitat de les Illes Balears enguany, va escoltar, en veu del nostre rector, el reconeixement a les accions d'aquest govern. L'oposició d'esquerra pot continuar repetint el discurs que el Govern ataca la universitat pública, però aquest relat fals s'enfonsa només llegint els pressuposts en el BOIB, els acords de Consell de Govern o visitant la mateixa Universitat de les Illes Balears.

Què cal continuar millorant? El finançament, evidentment. Però, és innegable l'increment històric durant aquesta legislatura: un 35% més respecte del 2023, que supera per primera vegada els 200 milions d'euros. I no és tot pel contracte programa, que el 2025 va ascendir a 87 milions d'euros. Les transferències reals a la Universitat de les Illes Balears, el 2024, van ser de 144 milions, 32 milions més que el 2023. No són números sobre paper, són ordres de pagament executades. Les xifres desmunten el discurs de l'esquerra, un discurs que no cerca millorar la universitat ni treballar per als docents ni per als alumnes, sinó desgastar aquest govern, però els números, gràcies a Déu, són caparruts. Aquest govern no menteix,

senyors diputats, i no mentim quan afirmam que la UIB compta amb tot el nostre suport.

A continuació recordaré alguna de les iniciatives més destacades que hem impulsat aquesta legislatura. Primera, la signatura del contracte programa. Ha suposat un finançament estable per al període 2023-2026 per a la Universitat de les Illes Balears, que obrim per primera vegada el capítol 1, històricament infrafinançat. Aquesta seguretat financera a curt i mitjà termini ha permès a la universitat desenvolupar línies estratègiques que abans eren inviables per la incertesa anual. Gràcies al contracte programa i a la política de professorat impulsada pel vicerectorat de personal docent i investigador, la taxa de temporalitat del PDI s'ha reduït en més de 30 punts, passant del 67% a valors molt més estables.

Tot això malgrat l'impacte negatiu de la LOSU, Llei orgànica del sistema universitari, que ha afectat la Universitat de les Illes Balears com cap altra universitat d'Espanya. Amb la LOSU, la Universitat ha perdut més de 42.000 hores anuals de capacitat docent, l'equivalent a tot el professorat de sis enginyeries, més matemàtiques i medicina. És com si, d'un dia per l'altre, hagués desaparegut tot aquest professorat.

Davant aquesta situació, el ministeri va impulsar el Programa María Goyri, que finançava durant sis anys el 60% de les places que considerava necessàries, però el ministeri va perjudicar la Universitat de les Illes Balears i, per tant, també, aquest govern i tota la nostra societat. En lloc dels 238 professors ajudants doctors que necessita, només en va reconèixer 46, dels quals només en paga 28, durant sis anys. L'estabilització de tots recau sobre la nostra comunitat autònoma. És a dir, un pic més, allò de jo convid i tu pagues, al qual ja ens té avesats el Govern de Pedro Sánchez.

Aquesta decisió podria haver tengut efectes molt negatius per a la docència, però gràcies al suport econòmic del Govern balear, amb un plurianual fins a l'any 2034, associat al María Goyri, 14 milions d'euros, i aportacions extraordinàries per convocar 25 places anuals fins a cobrir el dèficit. La docència a la UIB no es veurà afectada. Si sumam estabilitzacions i cost complet de carrera d'aquest professorat, les xifres són clares: el Govern central aporta 6 milions d'euros, mentre que la comunitat autònoma de les Illes Balears supera els 100 milions d'euros. Senyors de l'esquerra, són prou contundents aquestes xifres?, segurament no me contestaran, perquè fins ara no s'ha dit ni una paraula del programa María Goyri. I ho entenc, perquè els pot caure la cara de vergonya, sobretot als partits que governen a Madrid.

Quant al contracte programa, la presidenta del Govern es va comprometre a millorar-lo a l'obertura del curs acadèmic. Així ho farem, augmentant l'import, incorporant línies específiques per a manteniment, inversions en infraestructures i equipaments científic, així com incorporant complements retributius existents dins l'acord.

Dos. La dignificació de l'inici de la carrera investigadora. No era acceptable que un investigador de la nostra universitat hagués de patir una autèntica travessia pel desert abans d'aconseguir un sou digne. Per evitar-ho, hem incrementat les retribucions dels professors ajudants doctors amb 8.000 euros

bruts anuals. Gràcies a aquesta mesura, hem passat de ser la tercera comunitat autònoma que menys retribuïa aquest col·lectiu a ser la tercera que més el retribueix. Era una reivindicació històrica de la comunitat universitària, ara és una realitat.

A més, hem augmentat les retribucions dels contractes predoctorals i postdoctorals, així com el nombre de contractes, per fomentar les vocacions científiques a les Illes Balears. Per primera vegada, el pagament es fa per avançat i la justificació per mòduls, una demanda històrica de la Universitat de les Illes Balears que aquest govern ha satisfet.

Tres. Davant la necessitat d'augmentar l'oferta acadèmica de les Illes Balears, aquest govern s'ha posat a treballar per dotar la UIB dels recursos necessaris per augmentar l'oferta. Així, hem implantat els graus en Farmàcia i Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, i el curs 2026-2027, s'iniciarà el grau en Ciències de la Mar, que ja compta amb l'informe favorable d'ANECA. Seran, com a mínim, tres graus nous durant aquesta legislatura.

I ja sé què diran: que tot això és fruit del govern anterior. Doncs, permetin-me que els digui que no, que quan vàrem arribar al Govern, no hi havia ni un tràmit fet ni cap reserva econòmica prevista, ni un. De fet, el govern anterior podria haver implantat el grau de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i no ho va voler fer. Els anuncis i el *power point* queden molt bé, però si no hi ha pressupost darrera, tot és fum, que era el que hi havia: fum.

La intenció d'aquest govern és clara: continuar ampliant l'oferta de titulacions a la Universitat de les Illes Balears i incrementar les places en carreres amb alta demanda, com Medicina o Infermeria. Abans de final d'any anunciarem, amb la Universitat, el full de ruta per a la implantació de noves titulacions. En aquest sentit, hauran d'esperar a una pròxima compareixença.

Quatre. Mesures dirigides directament als estudiants. Hem implantat l'exempció de les matrícules universitàries per als estudiants amb dificultats econòmiques i també per a aquells que acreditin un bon rendiment acadèmic. A més, hem ampliat els llistats econòmics, per tal d'incrementar el nombre de beneficiaris. Gràcies a aquesta mesura, un estudiant pot obtenir tant el grau com el màster, sense haver de pagar ni un cèntim en concepte de matrícula.

Pel que fa a la vida en el campus, hem establert un topall en els preus dels menús de les cafeteries, per alleujar el cost d'aquest servei i fomentar la vida universitària. També hem incrementat de manera significativa l'aportació del Govern a les ajudes de desplaçament per als estudiants de Menorca i d'Eivissa i Formentera que hagin de traslladar-se a Palma per cursar els seus estudis. En aquest sentit, ja s'han iniciat els tràmits per a la construcció d'una segona residència universitària a Palma, que permetrà ampliar de manera notable el nombre de places disponibles.

Cinc. Impuls de la recerca a la Universitat de les Illes Balears. Ho feim des de diferents fronts per reforçar la recerca i la qualitat universitària. Hem destinat 4 milions d'euros al

programa de foment de la recerca a la Universitat de les Illes Balears. Hem inaugurat el complex balear de la recerca, cedint un 60% dels espais a la Universitat de les Illes Balears i garantint la gestió integral de l'edifici per part de la Universitat, mitjançant un conveni anual de 620.000 euros. A més, hem posat en marxa noves convocatòries de projectes de recerca autonòmics -en total 4 milions d'euros- i de tècnics de suport a la recerca, 1 milió d'euros. Tot això amb fons propis, no europeus, assegurant així la continuïtat d'aquestes accions en els pròxims anys.

Les noves convocatòries mereixen una menció especial. La de projectes de recerca, que no es convocava des del 2020, ha incrementat notablement l'import total i ha estat un èxit. Té 137 sol·licituds, més de 100 procedents de la Universitat de les Illes Balears. La convocatòria de tècnics de suport, inexistent des del 2021, també s'ha reforçat amb millores en les retribucions i el nombre de places, ha tengut 67 sol·licituds de les quals la UIB n'ha obtingudes 6 dels 10 tècnics.

No podem oblidar els 18 milions d'euros destinats a la construcció de la primera fase de la nova facultat de ciències, que es licitarà immediatament i començarà a construir-se en el 2026, aquesta inversió és clau per renovar infraestructures, mantenir la qualitat docent i investigadora i afrontar el creixement de titulacions previst.

Finalment, destaca la línia estratègica en matèria energètica impulsada per la Universitat de les Illes Balears i finançada pel Govern, amb més de 33 milions d'euros. Aquesta iniciativa convertirà la nostra universitat en un referent internacional en sostenibilitat i tecnologia energètica, millorarà l'eficiència del campus, assolirà la neutralitat climàtica i incrementarà l'autosuficiència energètica.

En definitiva, la Universitat de les Illes Balears pot comptar amb aquest govern per continuar essent un referent en docència, recerca i innovació a les Illes Balears, disposa dels recursos necessaris per fer-ho, compta amb la col·laboració i lleialtat absoluta d'aquest executiu i no es veurà perjudicada per l'entrada de nous actors en el sistema universitari. A ca nostra tenim una de les 800 millors universitats del món, ho continuarà sent i tindrà els recursos per seguir millorant dia a dia, respectant la seva autonomia universitària.

I vull remarcar-ho, aquest govern ha fet més per a la Universitat de les Illes Balears i per la política universitària d'aquesta comunitat autònoma en dos anys que el govern anterior d'esquerrers en dues legislatures, ho hem fet amb diàleg, amb inversió i amb una aposta clara per la recerca i la transferència de coneixement, hem impulsat projectes estratègics i hem situat la Universitat com a motor de desenvolupament i innovació. Aquesta és la diferència: compromís real, resultats tangibles i una visió de futur que es tradueix en fets, no en paraules i, com diu la dita: confia en les accions i no en les raons. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o

observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar. Entenc que podem continuar.

Bé, per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Conseller contestarà globalment totes les preguntes o observacions formulades o contestarà individualment després de la intervenció de cada portaveu?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Globalment.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Doncs, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carles Bona, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Vera, una universitat està formada pels seus treballadors, sigui personal docent investigador o personal d'administració i serveis, i pels seus alumnes, si li sembla bé comencem pels treballadors, concretament pel personal docent investigador, al qual vostè hi ha dedicat també un temps de la seva intervenció. I si ens ho permet aportaré un poc de perspectiva històrica.

Davant l'objectiu de reducció de temporalitat que marcava la LOSU, que vostè diu que ha estat lesiva per a la Universitat, el que ha fet és dignificar les condicions laborals del professorat. A l'any 2023, el govern d'esquerrers va finançar 56 noves places de professorat permanent laboral i 44 noves places de professorat ajudant doctor, un total de 100 noves places en un any. Crec que aquests nombres contrasten prou amb els nombres dels quals vostè avui ha pretès presumir i, de fet, la inversió aquella sí que va ser històrica. Perquè, sap quina havia estat la inversió acumulada en personal docent investigador de l'any 2011, 2012, 2013, 2014, en temps del Partit Popular, sumant-ho tot, acumulada? Va ser de zero euros. En canvi, l'aposta del Govern de Francina Armengol sí que va ser històrica, perquè entre l'any 1998 i 2014 es va invertir en personal docent investigador 7.887.000 euros, i per al període 2015-2023 es va invertir en personal docent investigador 9.621.000 euros, és un 22% més en la meitat del temps, amb un esforç que va ser molt i molt important els dos darrers anys.

Es tractava d'un pla d'inversions que contemplava els anys 2024, 2025 i 2026 i, per tant, celebrem que vostès continuïn aquest pla i que almanco els hem d'agrair que hi ha alguna cosa que no han tornat enrere, o sí, o igual un poquet enrere sí que s'hi ha tornat perquè el pla de l'anterior Govern de les Illes Balears tenia per objecte estabilitzar tot el personal que acabava el contracte, abans, fins i tot, de termini, i permetia poder accelerar les promocions de titular a catedràtic d'universitat, passar de quatre anys i mig d'espera que s'havia de tenir des del punt de tenir l'acreditació a únicament un mes: eliminar la sobrecàrrega docent, que era d'entorn les 7.800 hores, que estava vinculada al Reial Decret Llei 14/2012, conegut com a decret Wert, pretenia crear noves places per

atracció de talent, substituir jubilacions de professorat permanent no únicament amb ajudants doctors, sinó per professorat permanent. I la inversió, com he dit abans, va ser històrica, perquè en dos anys es va invertir el mateix que s'havia invertit en els darrers 22.

Per tant, ens demanam un poc on ha quedat tot això perquè l'anterior Govern de les Illes Balears tenia previst invertir en personal docent investigador, i ho feia, i ara el Partit Popular el que sembla és que demana que ho pagui tot l'Estat. I, de fet, el que m'agradaria fer-los saber és que vostès tenen prou més ajuda de l'Estat del que hi havia anteriorment, no és únicament que el ministeri pagarà 28 professors ajudants doctors, sinó que la inversió de l'Estat a les Illes Balears ha augmentat considerablement, Sr. Vera. L'Estat va transferir 3.350 milions d'euros a Balears a l'any 2023. A l'any 2024 ja varen ser 3.982, és a dir, vostè només arribar ja es varen trobar 632 milions d'euros més damunt la taula que no hi eren el 2023, i a l'any 2025 han estat 4.005 milions d'euros i l'any que ve seran 4.206 milions d'euros; és a dir, l'any que ve vostès tendran 856 milions d'euros dels que hi havia el 2023. I tot això ho han fet els partits d'esquerreres, Sr. Vera.

Ara la pregunta que queda per respondre és quants d'aquests milions extra que reben vostès decideixen destinar-los a la UIB o si, en canvi, els destinen a altres bandes. El que m'agradaria que vostè admetés, Sr. Vera, és que l'Estat convida i paga, però, en veure com gestiona vostè aquest increment de recursos, crec que podem donar gràcies que el Contracte Programa de la UIB ja se'l va trobar fet per un govern d'esquerreres.

I per parlar del pressupost de la Universitat, també podem parlar dels alumnes i de l'ascensor social, perquè vostès creuen en la universitat com a motor de l'ascensor social? Perquè, de fet, vostès creuen en l'ascensor social, en general, o ja els va bé la societat tal i com està? Perquè vostès tenen 2 milions d'euros per a matrícules gratuïtes universitàries, però realment els estan executant aquests 2 milions d'euros? Perquè ahir vam saber que dels 2.600 alumnes que es van beneficiar de matrícula gratuïta el curs 2022-2023 han passat a únicament 300, han reduït més d'un 85%, on han anat a parar els diners, Sr. Vera? Perquè si vostès no donen les matrícules gratuïtes a qui ho necessita és perquè no volen.

I miri, jo li he de confessar que sobre aquest tema, li he de confessar una cosa: vaig demanar aquestes dades pel portal de transparència de la UIB i, com me van respondre, no m'ho podia creure, vaig pensar que les dades estaven malament i vaig demanar que, per favor, les repassessin, però resulta que les dades són ben reals: vostès han deixat 2.300 famílies a l'estacada i, de fet, a més famílies encara, perquè el nombre d'estudiants de la UIB en aquests dos darrers anys ha augmentat i, en canvi, les matrícules gratuïtes s'han reduït en un 87%. Per tant, queda clar que la gent que llegeixi el programa electoral del Partit Popular sabrà llegir la lletra petita, a baix, que posi una cosa: termes i condicions, aquí diu que prometem matrícules gratuïtes, però si ens voten, el més probable és que et quedi's sense.

Seria un programa jo crec que més honest, com també es podria estalviar el cinisme, la Sra. Prohens, quan a la lliçó

inaugurant el curs acadèmic promet que no quedarà ningú sense poder estudiar per motius econòmics. Això és mentida i m'agradaria saber què té dir-los vostè a aquestes 2.300 famílies que han quedat excloses pel seu canvi de criteri a l'hora d'atorgar les matrícules gratuïtes, Sr. Vera?

I relacionat amb això, li donaré també les conclusions recents d'un estudi de FUNCAS, els graus STEM i sanitaris es converteixen en espais on es concentra de forma creixent el capital educatiu i laboral de les famílies millor posicionades. La Universitat continua oferint d'oportunitats de mobilitat a una part de l'alumnat d'origen modest, però al mateix temps reforça la transmissió intergeneracional d'avantatges. Des de la perspectiva de l'economia de l'educació, el repte de les polítiques públiques és clar: si es vol que les titulacions amb major retorn salarial i social, moltes de les quals STEM, siguin accessibles amb igualtat de condicions, serà necessari revisar els mecanismes d'orientació, accés i suport econòmic perquè el talent no depengui en excés del nivell d'estudis o de l'ocupació dels pares. Vostè creu que la seva política va per tant orientada al foment dels graus STEM i de la mobilitat social o la seva política educativa és com la política econòmica del PP pel que fa a successions i donacions, és que els títols universitaris també es transmeten gratuïtament per successions o pensa fer alguna cosa? Perquè quan vostè diu que tenim una taxa d'un 10,3% d'estudiants universitaris, igual el que podria fer és augmentar les matrícules gratuïtes universitàries i aconseguiria així tenir més estudiants, de la mateixa manera que tenir el transport públic gratuït ha augmentat el nombre d'usuaris.

I abans he esmentat que a la UIB hi havia més alumnes, malgrat vostès n'han deixat 2.300 pel camí sense matrícula gratuïta, això sobretot perquè hi ha nous graus, nous estudis. Vostè sap més o manco quin temps es torba a posar en marxa uns nous estudis? Ho dic perquè vostè ha vingut en més d'una ocasió aquí, al Parlament, i, de fet, acaba de dir ara que vostè ha posat en marxa nous graus, quan vostè únicament du dos anys i mig essent conseller. Vostè creu que dos anys i mig són suficients per impulsar uns estudis?

Jo crec que seria de justícia que reconegués que Farmàcia, Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport i Ciències Marines són projectes en tràmits iniciats a l'anterior legislatura. Qui no va decidir engegar amb, el canvi de legislatura, els nous estudis va ser la UIB, perquè amb l'arribada de les eleccions, no sabien si vostès seguirien amb el compromís que ja havia adquirit l'anterior govern.

I parlant de nous graus, quin sentit té, per al sistema universitari, impulsar centres privats que no amplien l'oferta dels estudis que ja existeix a la comunitat autònoma? Com complementen l'oferta pública aquests centres? No seria millor augmentar les places de la pública?

Vostè ha parlat que fan falta metges, el nombre de metges depèn de quants d'estudiants de Medicina hi ha o depèn de les places MIR? Vostès han duplicat les places MIR i nosaltres no ens n'hem assabentat?

Com pensa gestionar aquesta coincidència d'estudis?, perquè després els estudiants han de fer pràctiques i les places són limitades. De fet, la Facultat de Medicina de la UIB,

emparant-se en un reial decret, ha dit que no pensa compartir els hospitals universitaris d'aquesta comunitat amb una altra universitat.

A vostè, quina opinió li mereix que el Govern no respectés aquest reial decret en el cas de la Facultat d'Infermeria de la UIB, per exemple? Pensen respectar-lo en el cas de la Facultat de Medicina o de la resta de facultats de la UIB afectades, com són Psicologia, Fisioteràpia i Farmàcia, a les quals vostès han de demanar permís abans de fer un conveni amb qualsevol altra universitat?

Què opina del fet que l'ib-salut s'hagi negat en repetides ocasions a fer que aquest procés d'adjudicació de places de pràctiques sigui transparent? Sap vostè quantes places de pràctiques té disponibles l'ib-salut? Sap vostè quantes places de grau tendran aquests centres adscrits que vostès han autoritzat?, perquè vostès, com saben si poden garantir o no places de pràctiques per a tothom si no saben ni quantes places tenen ni quants d'alumnes hi haurà en total?

Vostè sap que hi ha un altre reial decret, que és el 183/2028, que regula la formació en Ciències de la Salut, que diu en l'article 11 que un tutor podrà tenir com a màxim assignades cinc persones en formació?, i això inclou estudiants, residents MIR, FIR, PIR... Vostès pensen garantir la qualitat de les pràctiques o aquest reial decret també pensen botar-se'ls?

I parlant de qualitat, quin és el seu model d'universitat, Sr. Vera? Vostè creu que les universitats han de fer recerca i transferència del coneixement o únicament han de fer docència?

Ho dic perquè vostès posen aquest recurs davant el Tribunal Suprem contra el nou decret estatal que endureix els requisits de la creació i el reconeixement d'universitats privades i hem llegit a premsa que vostès estan en contra que les universitats tinguin alumnes, ho ha dit vostè ara, i ha mencionat també, per cert, les residències universitàries. No sé si sap que l'Ajuntament de Palma va aturar tot d'una el projecte de residència universitària a l'antiga presó de Palma, quan els antics gestors deien que únicament faltava una signatura. No sé si sap vostè per què es va aturar això.

I també diuen a premsa que estan en contra que aquestes universitats tinguin requeriments d'inversió investigadora, és a dir, si una universitat no té alumnes i no fa recerca, què és exactament?, si ens pot explicar.

I per què les privades, en la seva opinió, han de ser de mel i sucre? Per què si competeixen en millors condicions que la pública no se'ls han d'exigir criteris mínimament comparables amb els de les universitats públiques? No són totes universitats o algunes únicament són un negoci per fer una pilotada? Nosaltres estam en contra que hi hagi negocis que es facin dir "Universitat" quan realment no ho són.

I, per cert, que interposi aquest recurs és una cosa que li han demanat aquests centres adscrits privats amb què vostè s'ha reunit, segons la seva agenda pública o és una cosa que surt de vostè?

I una pregunta que encara no ens ha respost -vaig acabant perquè m'he passat de temps-, el seu viatge a Madrid per visitar la San Pablo CEU, com així no l'ha pagat el Govern com la immensa majoria de viatges que vostè realitza, Sr. Conseller?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bona. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Sergio Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Yo sé que a la izquierda le va a costar mucho aceptarlo, pero el problema de la universidad y de la educación, en general, no solo es una cuestión de dinero.

Existe un problema estructural con la educación en este país y ponerse a hablar aquí de modelos universitarios es cómo ponernos a hablar de qué color queremos las cortinas del salón cuando no tenemos casa ni posibilidad de tenerla, porque el grave problema de la universidad, que, a fin de cuentas, de lo que se basa es la docencia y la transferencia de conocimiento, es que los alumnos que les llegan les llegan siendo, muchos de ellos, analfabetos funcionales; analfabetos funcionales, eso sí, en dos idiomas si son de esta comunidad.

La tasa de falta de comprensión lectora de los alumnos que llegan a la universidad es escandalosa, por no hablar de las faltas de ortografía que cometen, de la falta de conocimientos de las asignaturas troncales que tienen que ver con la carrera que van a estudiar, por eso ahora nos hemos inventado, o muchas universidades tienen que hacer esto de un curso cero, que es como una especie de clases de repaso para ver si los alumnos que quieren ser ingenieros por lo menos saben lo que es una integral y una derivada.

Este es el problema de la educación y hasta que no le demos la vuelta como un calcetín, a la educación, podemos aquí estar hablando todas las horas que ustedes quieran y podemos invertir todo el dinero del mundo, pero no lo vamos a mejorar.

Insisto, no solo es una cuestión de dinero, es una cuestión de valorar el esfuerzo y de la meritocracia, porque, además, esto de que las becas vayan solo en función de la renta, a mí que me expliquen por qué. O sea, ¿nosotros tenemos que pagar la educación de alumnos que no aprueban ninguna asignatura? Lo que tenemos que hacer es exigir un mínimo de rendimiento, porque, evidentemente que todo el mundo tiene que tener derecho a la educación, pero tienen que corresponder a ese esfuerzo que hace la sociedad colectivamente para sufragar sus estudios.

Y faltan becas, por supuesto que faltan becas, tendría que haber más, pero siempre unidas además de a la renta, porque, evidentemente, no le vamos a pagar la universidad a los ricos, unida a la renta y al resultado académico, siempre al resultado académico.

Tenemos también temas... porque la universidad a veces, y sobre todo la pública, parece intocable. La endogamia universitaria, de la que nadie quiere hablar, el problema de la endogamia en la universidad: el 70% de los profesores que dan clases en la universidad han sacado el doctorado en la misma universidad donde dan las clases. No hay endogamia en la universidad ni enchufismo ni arribismo, ¿eh?, porque, además, todos sabemos cómo funcionan los tribunales doctorales, el intercambio de favores..., pero es que... son temas de los que nadie quiere hablar, son una especie de temas tabúes en los que nadie quiere entrar.

Evidentemente, hace falta un cambio, y un cambio profundo de la educación, porque lo primero es recuperar el prestigio de la educación pública, porque claro que es fundamental la educación pública. Antes, las universidades públicas eran, evidentemente y con diferencia, las que tenían más prestigio y las pocas universidades privadas que fueron surgiendo eran aquellas donde los papás con recursos mandaban al hijo, que no era muy espabilado, a ver si le podían comprar un título.

Pero esto ha ido cambiando y ha ido cambiando de cada vez más y hoy en día, las universidades privadas cada vez van adquiriendo más prestigio, son más competitivas, más orientadas a la inserción laboral. Y no tendría que haber ningún miedo, de la universidad pública a competir con la universidad privada. Es una elección libre de aquel que considera que es mejor o que se la puede permitir.

Insisto: podemos estar hablando muchísimo, pero si no atendemos a cómo están los cimientos de la educación da lo mismo la cantidad de docentes que pongamos, las carreras que ampliemos en las diferentes universidades públicas, privadas, no conseguiremos avanzar en los datos, que cada vez son más demoledores, sobre cómo está la educación en nuestro país porque cada cambio de las leyes educativas en este país ha sido un retroceso de la educación.

La única que intentó arreglar un poco el tema, que fue el pobre Verd, del que ya no se acuerdan -creo- ni en su partido, fue el único intento real de salvar algo la educación. Claro, una educación secundaria obligatoria, un bachillerato de dos años... Ya digo, así llegan los alumnos a la universidad, así los profesores universitarios se echan las manos a la cabeza y tienen que empezar por lo básico porque yo, de las carreras de ciencias no puedo hablar, pero sí de las carreras de letras y ¿qué se está estudiando ahora en los primeros años de universidad? Cuando nosotros hacíamos el COU y eras de las letras traducías a Cicerone y a Salustio, y ahora en primero de carreteras de clásica César y frases cortas.

Y eso es a lo que ha tendido la universidad, esta universidad, a la que queremos seguir volcando recursos y más profesores que, además, están muy mal pagados, ¿eh?, muy mal pagados, porque una de las cuestiones para prestigiar la educación, evidentemente, es que los profesores y especialmente los profesores universitarios, pero en todas las etapas educativas, deberían estar mucho mejor retribuidos y también debería ser muy superior la exigencia para impartir educación, tanto en los niveles inferiores como en la educación universitaria.

Y, por último, también, algo que algún día deberíamos recuperar, hablando de universidad, para volver a prestigiar esto que ahora, por desgracia, muchas veces está denostado, recuperar aquel principio de lo que eran las universidades laborales que fueron destruidas y que contribuyeron mucho a formar muy buenos profesionales en este país.

En definitiva, Sr. Conseller, nosotros -como usted sabe- en algunos aspectos mantenemos profundas y serias diferencias con su gestión, pero no en el caso de las universidades.

Nosotros creemos que ha sido un acierto el introducir la sana competencia y la oferta de universidades privadas en nuestro sistema educativo, que, además, muchas veces vienen a cubrir un hueco que hay en la educación pública.

Y, en definitiva, en este camino sí que va a contar completamente con la colaboración del grupo parlamentario que yo represento.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies president,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, sí, sí... Conseller, benvingut, i el seu equip, per ser una vegada més aquí i poder debatre, en aquest cas, de política universitària o del projecte que teniu envers la universitat aquí a les Illes Balears o el sistema universitari.

Començaré..., vostè deia que ens faria una pregunta, a l'oposició, i que no la contestàrem. La contestaré, tot i que nosaltres no estiguem obligats a contestar perquè les preguntes les feim nosaltres. Però vostè deia: "Diran que no estan contents amb tot el que hem fet".

Li dic: nosaltres sempre intentam, des del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, lloar sempre que es posin més recursos a l'educació, però sempre deim: "Mai no basten". I quan parlem d'educació deim que aquests recursos mai no basten perquè sempre hem de voler millorar, i en aquest cas, el sistema educatiu.

Jo entenc el model que defensa i és un debat que sempre tenim amb la portaveu del Partit Popular i així vaig poder defensar-ho en el plenari i ho vàrem debatre amb la portaveu, vostè hagués pogut demanar torn incidental i poder debatre amb... el perquè, no?, de l'aprovació d'una proposició de llei de creació d'una universitat privada, però jo no ho compartesc. I com que no ho compartesc, he de defensar la postura que sí que jo crec, perquè, en aquest cas, la universitat privada pensam que no beneficia la majoria de la ciutadania.

I, en paraules seves, ha dit a la primera intervenció que: “La Universitat de les Illes Balears és la universitat de tots”, ho ha dit. I el Sr. Rodríguez, ara, que, a més encara em reafirma en la meua... o en la nostra defensa, és que ha dit que: “La universitat privada és per a qui se la pot permetre”. És clar, per això mateix pensam que és important reivindicar i defensar la universitat pública, i em remetre a tots els arguments -i no els repetiré- que vaig exposar dimarts en el plenari.

I aniré més enllà amb les preguntes que li faré, no tant per qüestionar la universitat privada, perquè ho vaig fer dimarts i així vaig expressar els dubtes que des del meu grup parlamentari teníem, sinó un poc amb... el global d'aquesta compareixença.

La meua pregunta, si em pogués respondre vostè, és si té un projecte estratègic de política universitària. I li faig aquesta pregunta perquè si vostè em contesta que sí, vol dir que tenien previst la creació de la Universitat de Mallorca i la implantació del CEU San Pablo, i si és que sí i la tenien prevista no sé por què han corregut en els terminis i amb les presses i a aprovar decrets, projectes estratègics, sense haver validat decrets llei o si feim un procés molt ràpid aquí, al Parlament, per aprovar una universitat.

I, si és no, vol dir que improvisen i, sigui quina sigui la universitat que toqui a la porta del Consolat, diran que sí, i serà un infinit fins no sabem quan. I si és que no també... és saber fins quan o fins a quantes arribarem i que... aquesta calça que es desfà fins on arribarà o que si ja no tendrem fil.

I, per això, la pregunta: té el Govern de les Illes Balears un pla estratègic de política universitària? I, en aquest cas, si ha fet aquest diagnòstic el Govern de les necessitats que tenen les Illes Balears quant a estudis universitaris?

Dimarts vaig dir que hi ha un informe del CES, elaborat fa una sèrie d'anys, en què hi havia una estratègia en aquest sentit per conèixer les necessitats que es tenen i com avançar cap a aquesta línia d'augmentar els estudis i, a més, sobretot, en el sentit -beníssim- d'apostar per un canvi de model econòmic aquí a les Illes Balears.

És clar, dins aquestes preguntes, que també tenc dels projectes, com assegura que l'entrada de les noves universitats privades, que vostès evidentment validen, no fragmenti ni debiliti el model actual. I això també va en relació amb fins quines... o fins quantes universitats estam disposats a acceptar com a comunitat autònoma i quins són els criteris objectius per autoritzar aquestes universitats.

Una altra pregunta o un dubte que tenim és si la implantació d'aquestes noves universitats respon a una necessitat educativa real o només a un model socioeconòmic o econòmic basat en la inversió privada. I això també va relacionat amb aquest projecte estratègic de política universitària que hauria de tenir el Govern de les Illes Balears, perquè quan ens tiram o es tiren... si un ha estat millor, si uns hi han invertit més, si hi han invertit manco, jo crec que la Universitat de les Illes Balears neix els anys setanta, vuitanta amb la vocació d'oferir estudis universitaris als ciutadans de les Illes Balears i d'anar creixent.

I aposta, si no planificam és... independentment de qui hi hagi, de si governen uns o els altres, és que anirem fent pegats tot el temps i no tendrem aquesta visió a llarg termini del que és bo per a la nostra política universitària i per al futur de les Illes Balears. I hi podem posar tots els doblers que vulguem que, si no planificam, no sabem cap on anam.

I en aquest cas, si la Universitat neix als anys setanta, vuitanta i arriba fins aquí és perquè s'hi ha anat invertint. Jo estic contentíssima que ara mateix la Universitat tenguí els pressupostos més elevats de la història, però, si no tenim una planificació i uns objectius a llarg termini, podem posar-hi doblers que tanmateix no sabrem cap on caminam i, més, si condicionam o si posam les universitats privades al servei del capital.

I aquestes preguntes van enllaçades amb quin sistema seguirà el Govern de les Illes Balears per fer la inspecció o el control d'aquestes universitats o com desplegarà el control de..., bé, la bona conducta que puguin tenir.

I també una pregunta que m'agradaria fer-li és si hi ha hagut una coordinació amb el Ministeri d'Universitats, en aquest cas, a l'hora d'implementar aquests estudis i, sobretot -i crec que és el més important i vaig ja quasi, quasi finalitzant, perquè crec que és l'important-, és quina visió té vostè en aquest cas, com a conseller d'Educació, a llarg termini... responent a si té aquest projecte estratègic i si em diu que no, és si... fa comptes fer aquest projecte estratègic i tenir una visió a llarg termini per a una política universitària.

El 15 de maig d'aquest mateix any -crec- va venir el president del Consell d'Estudiants de la Universitat i en el moment en què es va plantejar la qüestió de la implantació d'universitats privades, i, de fet, crec que en aquell moment ja s'estava parlant de la Universitat de Mallorca i de la mateixa CEU San Pablo, varen dir que no hi estarem d'acord. És clar, vull dir, és que no hi estaven d'acord i... una de les coses que manifestaven o que justificaven era que afectaria la qualitat de les pràctiques professionals dels estudiants i que acabaria limitant l'oferta pública.

La meua pregunta és si també estan disposats a continuar en aquest camí, tenint en compte que el Consell d'Estudiants de la Universitat no veu amb bons ulls aquestes operacions per part del Govern de les Illes Balears.

Jo, Sr. Vera, més enllà de les discrepàncies, evidentment, que tenim de model, perquè són models diferents, això sempre ho deim, nosaltres defensam una educació pública, sempre, i en aquest cas des dels 0-3 fins a la Universitat, vostès defensen una educació privada i que qui pugui que hi vagi, però crec que és important tenir una visió general i global de la política universitària i ser conscients de si aquest govern té una visió estratègica a llarg termini per als estudis universitaris d'aquest país. Moltes gràcies

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Bones tardes, senyors diputats i senyores diputades. Bones tardes, conseller i també el seu equip. Començaria a partir de les explicacions que ha donat, que li agraesc l'exposició i -com també deia la Sra. Ramon- en tot allò que millori la universitat pública té el nostre suport. Ara bé, la manera com donen suport a la pública i alhora també fan coses especials per a la privada, és en el que, realment, no ens avenim.

Vostè deia que un primer eix que posava damunt la taula era d'ampliar oferta per retenir talent i ara ha comentat que molts d'alumnes, un 50% dels alumnes que aproven aquí selectivitat després se'n van a estudiar a una altra comunitat autònoma, que hem d'actuar amb determinació, hem de cercar solucions, que..., per què hi ha poca oferta universitària i, per tant, el fet de posar universitats privades implicarà que n'hi haurà més, que les titulacions de salut són més demandades i les universitats privades, aquestes que vostè ha anomenat, sembla que n'oferiran més, que anar-se'n de casa seva és molt costós...

És clar, jo sempre que l'he sentit, he sentit com si només parlàs per als estudiants de Mallorca, perquè per als estudiants de Menorca tan és costós desplaçar-se a Palma a estudiar com a Barcelona, a València, a Madrid o a Granada, per dir-li alguna cosa. Per tant, els costos de venir a estudiar a Mallorca o d'anar a estudiar a una altra comunitat autònoma són els mateixos per als estudiants de Menorca i supòs que també per als d'Eivissa i Formentera.

Per tant, no n'hi ha prou a posar més estudis i més oferta privada a Mallorca, perquè així retindrem talent. No. És que jo no li vull dir un 50%, però per molta part d'aquests joves que no estudien a les Illes o a Palma, ho fan en una altra comunitat autònoma i molta part d'aquests alumnes són de Menorca, perquè molts alumnes de Menorca escullen anar a estudiar a Catalunya, a València, a Madrid i després hi ha una part, evidentment, que també ve a estudiar a la UIB.

Per tant, el fet de posar més oferta privada no farà que aquest 50% dels alumnes que aproven selectivitat deixin de sortir de les Illes Balears, o almanco d'una part important... des de Menorca pel coneixement que jo en puc tenir.

Per tant, per retenir talent, igual no n'hi ha prou a dir: "posaré més estudis", que també ajudaria segurament, sinó que han de mirar de quina manera aquests estudiants, hagin estudiat aquí o hagin estudiat fora, però que són d'aquestes illes, puguin retornar i puguin posar en pràctica el seu talent, que puguin accedir a un habitatge i puguin fer un projecte de vida, que es puguin diversificar l'economia, no basada només en el turisme, sinó en moltes altres empreses que puguin estar relacionades, per dir cosa, amb energies renovables, amb noves tecnologies, que pot gent que hagi estudiat fora d'aquestes illes i que no tingui cap dubte que retornarien, però és que el problema és que no poden retornar, perquè, és clar, no saben on han d'anar a viure ni saben on han d'anar a fer feina.

Per tant, potser... a més de voler posar oferta, que ja li dic que jo crec que s'ha de posar des de la universitat pública, no

en tenc cap dubte, s'ha de cercar també una altra manera de retenir talent. Supòs que ho compartirà.

Diu vostè que han augmentat els ajuts per a desplaçaments per als estudiants de Menorca, Eivissa i Formentera, ens n'alegram, qualsevol cosa que ajudi la gent a poder estudiar ho compartim, però també li he de dir que, gràcies a MÉS per Menorca, els estudiants de Menorca, Eivissa i Formentera poden deduir-se fins a 1.500 euros a la declaració de renda, estudiïn on estudiïn, quan abans estava restringit només als estudiants de la UIB. Açò va ser una proposta de MÉS per Menorca, que varen tenir el suport de la resta de grups parlamentaris i que, per tant, també és una realitat.

I diu vostè, Sr. Conseller, que creu en la llibertat que les persones puguin triar en el sentit de dir si volen anar a una pública o a una privada, però li ha faltat dir que sempre que s'ho pugui pagar, perquè, és clar, si un diu que vol anar a estudiar a la Universitat de Mallorca, però no té doblers per anar-hi, *va a ser que no*.

En canvi, la universitat pública sempre dona l'oportunitat a tothom perquè hi pugui anar a estudiar i, a més a més, es té en compte el que dius, tota una sèrie de beques que vostè ha posat damunt la taula, que ajuden sobretot a persones... sobretot en situació... en una situació econòmica per la qual no els possible poder venir a estudiar. Per tant, apostem per l'escola pública, per la universitat pública i d'aquesta manera donem llibertat de ver que tothom pugui estudiar i no ho faci depenent dels doblers que...

I no compartesc en absolut amb el Sr. Rodríguez que les beques hagin d'anar relacionades amb l'expedient, posar una nota mínima. És evident que si donam beques a qualsevol estudiant, sigui per esforç, sigui per excel·lència o sigui per dificultats econòmiques, s'han d'aprofitar que (...) tenen una oportunitat, per tant, l'han d'aprofitar i açò ho compartim totalment. Però açò no vol dir que s'hagi de tenir una nota mínima, que és el que normalment defensen per poder donar beques, com a mínim, has de tenir un 6 -ara m'ho invent, per dir una nota-, perquè, és clar, hi ha molta gent que està en situacions socioeconòmiques que són molt baixes i que els implica que mentre estudien fan feina. Per tant, s'estan esforçant tant o més que aquell que treu un 8 o un 9 i no té l'oportunitat de poder-ho fer. I després hi ha molta gent que s'esforça molt i treu 5.

Per tant, jo crec que no sé si tenen un coneixement real del que és la diversitat de l'alumnat i del que són les necessitats i les situacions econòmiques. Evidentment que aquell té beca, l'ha d'aprofitar. Açò ho compartim sense cap dubte, però no el fet que hi hagi d'haver aquestes normes.

I després diu vostè, un segon eix que posava damunt la taula era la convivència entre l'escola pública i l'escola privada, i m'ha sorprès que des del primer dia ja posàs el nom a la conselleria, posàs "Universitats", en plural. Es veu que ja des del primer dia va decidir que la UIB estava molt bé, però que aquí hi hauria d'haver més universitats. M'ha sorprès que ho digués des del primer dia, que ja ho tingués en ment. Açò vol dir que ja n'hi havien parlat, eh?

I, com sap, des de MÉS per Menorca, l'aposta clara és per la universitat pública, està..., està ben..., per tant, haguessin posat "Educació i Universitat", i res pus, sense posar la essa que vostè ha afegit.

Vostè ha anat cantant les excel·lències de les dues noves universitats privades que es volen establir a l'illa, a les quals vostès van estirant l'estora vermella. I a mi el que m'espanta és que no hagi estat el Govern el que hagi presentat un projecte de llei. Vostè ja sap què opín jo respecte de les universitats privades, però em sobta que quan aquesta universitat, que evidentment té tot el dret a fer un registre amb una memòria a la conselleria, faltaria més, però que en lloc de vostès seguir i dur al Parlament un projecte de llei, hagi permès que l'hagin avançat els seus companys del PP, perquè açò ha implicat una proposició de llei, sense exposició pública, sense informes tècnics, sense ponència, sense comissió, quan vostè, que defensa la universitat privada, podria haver fet un projecte de llei i presentar-lo al Parlament i després cadascú hagués votat el que hagués volgut.

Per tant, m'agradaria saber com és que ha permès que el PP li hagi passat davant. Jo ja sé per què, però vull que m'ho digui vostè, a veure com és que ha permès que li passin davant, quan vostè ja tenia els informes del ministeri avalats per la conferència general, tot i que l'informe tenia moltes, moltes, moltes deficiències i no era favorable, i ara tenim el problema que no és favorable, però, a més a més, vostè no podrà fer informes tècnics per esmenar-ho, perquè com que no va com a projecte de llei, no hi haurà cap informe tècnic, o sigui, tindrem una universitat de Mallorca plena de deficiències. Si vostè, de ver, aposta per la universitat privada i que sigui de qualitat, com a mínim, que no tengui deficiències.

Per tant, m'agradaria saber com és que ha permès que el PP li passi davant, perquè jo crec que hauria d'haver estat vostè que hagués dit: "Mira, jo he presentat un projecte de llei, perquè crec en la universitat privada".

Com també li deia la Sra. Ramon, m'agradaria saber si hi ha una planificació a mig o a llarg termini per anar augmentant formació, que és el que demanen els estudiants. I no repetiré l'argument que deia del president del Consell d'Estudiants que s'oposaven totalment a les universitats privades i que veig que vostès no els escolten gens. Esper que, com a mínim, a qualche moment puguin arribar a escoltar el Consell d'Estudiants en aquest sentit, perquè no obrin universitats privades, perquè realment tenen molts dubtes, realment, de veure com es garantirà aquesta qualitat. I per açò li volia demanar a veure si vostè, Sr. Conseller, té en compte o creu en la participació i la col·laboració dels estudiants per millorar la política universitària i si té en compte les propostes que fan, perquè en aquest cas concret no els han fet gens de cas, l'únic que han fet és el contrari: agilitar perquè sí que hi hagi universitats privades, quan es considerava que no? Per tant, esper que sí valori la participació i la col·laboració dels estudiants.

Per altra banda, també els estudiants un tema que manifestaven és un tema relacionat amb salut mental, que la LOU marca que les universitats, en col·laboració amb les comunitats autònomes, han d'oferir serveis gratuïts dirigits a la orientació psicopedagògica, de prevenció i funció del benestar

emocional de la comunitat, i jo li demanaria a veure si a la UIB funciona alguna unitat específica d'atenció psicològica, quins són els serveis que s'ofereixen i quines millores es preveuen dur a terme?

I també amb tot el tema relacionat amb la discapacitat hi ha d'haver unitats específiques, a veure si també aquesta universitat en disposa si no en disposa de quina manera ho farà perquè realment existeixin les unitats que vetllin no només per la salut mental dels nostres estudiants, sinó també perquè totes les persones amb discapacitats també puguin estudiar.

I una, bé, hem acabat el temps, però només era una darrera qüestió, si pensen augmentar la presència de la llengua catalana en els estudis de la Universitat, perquè veiem que tan just un 24,8% de les carreres es fan en català, i en el cas de medicina i infermeria pràcticament cap. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Anabel Curto, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president, bones tardes diputades, diputats. Vull agrair la presència del conseller novament i del seu equip, crec que ja hem batut el rècord de compareixences d'Educació d'aquest conseller.

Bé, avui tornam tractar un tema que és molt més que una qüestió acadèmica, crec que és una qüestió de futur, d'oportunitats i d'equitat parlar de política universitària i del que marca el camí professional, vital i social de milers de joves de les Illes i que defineix en gran mesura el nostre model de comunitat. I permeti'm començar amb una evidència, que és que sembla que avui ja ningú no ho discuteix, però que alguns encara s'obliden de dir: la Universitat de les Illes Balears viu sota aquest govern l'etapa d'inversió i estabilitat més gran de la seva història, i això no és un eslògan, és una realitat demostrable, i jo entenc que això no ho vulgui escoltar l'esquerra, però és que és una realitat que el Sr. Vera, amb la seva gestió, la universitat pública de les Illes Balears disposa d'un pressupost rècord. Però, és clar, és que també alguns s'obliden de dir com van deixar els comptes en el primer pacte de progrés, que crec que vostè també va haver de patir aquells comptes en una altra àrea.

Les xifres que vostè ens ha aportat no són retòrica política, són fets, són pressuposts i són la demostració que aquest govern considera la universitat pública com un element central, essencial i irrenunciable. Això és fer feina, això és complir i això és entendre que una universitat pública forta no es defensa amb proclames, sinó que es defensa amb pressupost, amb acció i, sobretot, amb responsabilitat. Però defensar la universitat pública no vol dir caure en el dogma de la imposició, no vol dir tancar portes ni criminalitzar altres models universitaris, en un territori insular com el nostre, on estudiar fora, com ha dit la Sra. Gomila, implica costs de desplaçament, d'allotjament i de logístiques familiars que, sincerament, no afecten a tots per igual, seria un error limitar les opcions formatives dels joves.

La nostra posició és clara i ja la varem defensar en el darrer plenari aquest dimarts, la Universitat de les Illes Balears és el nostre referent, és la joia del sistema universitari i és per això que, des del Govern del Partit Popular, s'enforteix amb recursos mai vists, però això no és incompatible amb el fet que altres universitats, centres adscrits o models híbrids, no puguin complementar l'oferta formativa i oferir oportunitats que la nostra geografia fa més necessària que en altres territoris. Els joves no necessiten que decideixin per ells, necessiten opcions, necessiten rigor, qualitat i diversitat, i això exactament és el que garanteix aquest govern.

Perquè avui s'ha dit: com que a aquest govern no li interessa qui pugui estudiar o no mentre ho pugui pagar. I a mi em sap greu, però aquestes afirmacions no les puc entendre, i no ho faig perquè aquest discurs seria factible si la universitat pública no disposàs de pressuposts ni del suport incondicional d'aquest govern, i això no és així, és tot el contrari. I en aquest debat, si hi ha un exemple que il·lustra perfectament la diferència entre governar i fer discursos és el de la nova residència universitària, perquè això també és un aspecte clau de la política universitària, una infraestructura imprescindible reclamada per la comunitat educativa, necessària per afrontar la problemàtica de l'habitatge dels estudiants i que tanmateix no es va fer amb vuit anys de govern del pacte, vuit anys, vuit pressuposts, vuit oportunitats sense donar resposta a una necessitat real.

I la realitat és que no hi va haver ni projecte, ni planificació i molt manco voluntat política, quasi diria que ni tan sols un *power point* aquest pic. I ara els mateixos que no la varen fer, s'estripen les vestidures i exigeixen el que no varen ser capaços d'impulsar quan governaven. La diferència, jo crec que és clara, mentre uns es varen passar vuit anys parlant de necessitats, aquest govern, amb menys de dos anys, ha posat els fonaments perquè la residència universitària sigui finalment una realitat; perquè fer política universitària no és fer titulars, fer política universitària és prendre decisions, posar recursos i assumir responsabilitats i, sobretot, fer feina.

Aquest govern ho ha fet també en un altre terreny on d'altres han mirat cap a una altra banda, la LOSU, la coneguda Llei orgànica del sistema universitari, que va ser presentada com una gran reforma i que, efectivament, inclou objectius positius: estabilitzar el professorat, reduir la temporalitat, millorar la carrera acadèmica; però és que la llei té un defecte monumental: no preveu el finançament necessari per contractar el personal que ella mateixa obliga a incorporar. El ministeri va aprovar una llei que obliga les universitats i les comunitats autònomes a fer més, però sense donar els recursos per fer-ho, i mentre altres governs autonòmics miraven d'amagar el problema, jo crec que aquest govern va fer el que tocava: plantar cara, exigir un finançament sense desatendre la universitat pública, i aquest govern va fer una bona política universitària. Per això, el Consell de Govern va aprovar una aportació extraordinària de més d'1 milió d'euros per cobrir l'increment retributiu del personal docent investigador i del personal tècnic i administratiu, una despesa derivada directament de la LOSU i que el ministeri no ha volgut assumir. Aquesta és la diferència entre governar i excusar-se en excuses, aquest govern no ha donat l'esquena al professorat, no ha ignorat les obligacions de la LOSU, no ha mirat cap a una altra

banda, sinó que ha aportat solucions, totes les que l'esquerra no ha donat ni donarà mai.

I dic tot això perquè la política universitària d'aquest govern no és discursiva, és realista i construïda sobre fets, a més de reforçar el finançament i afrontar els reptes de la LOSU, s'han incrementat beques, s'han reforçat línies de suport, s'ha començat a treballar en solucions per a l'habitatge universitari i s'ha establert una millor coordinació entre la Universitat i el teixit productiu, perquè les Illes Balears tenen reptes molt concrets: la diversificació econòmica, la digitalització, la transició energètica, la innovació en sectors emergents, i la Universitat té un paper fonamental en tots ells. Per això el Govern impulsa programes de recerca aplicada i projectes que connecten la Universitat amb els sectors estratègics de les Illes. Una universitat connectada a la realitat econòmica és una universitat útil, moderna i transformadora.

I ho dic amb tota claredat: avui la Universitat té estabilitat, recursos i un govern que hi creu de debò, i al mateix temps els estudiants tenen més opcions que mai, perquè la nostra missió no és decidir per ells, sinó garantir que puguin decidir amb llibertat i amb igualtat de condicions, no hi ha millor política universitària que aquella que posa l'estudiant al centre, i això és exactament el que fa aquest govern.

Perquè la universitat pública forta no s'aconsegueix negant les alternatives, s'aconsegueix invertint-hi de veritat, la igualtat d'oportunitats no s'aconsegueix amb discursos, s'aconsegueixen amb beques, infraestructures i polítiques realistes. I l'excel·lència universitària no s'aconsegueix amb declaracions d'intencions, s'aconsegueix en dotar de recursos la recerca, el personal i la innovació.

I permeti'm acabar amb la idea que resumeix tota aquesta intervenció, durant vuit anys d'altres varen parlar molt d'universitat, però no varen fer l'essencial, aquest govern, en canvi, amb menys temps, ha començat a construir el que ells varen deixar pendent, uns feien promeses, el govern actual construeix realitats, uns vivien de titulars i ara es generen resultats, uns es queixen i ara s'actua. I aquesta és la política que mereixen les Illes Balears, la que transforma, la que dona oportunitats i la que té clar que el futur dels nostres joves és la millor inversió que pot fer aquest govern. I aquesta és la política que avui defensam, una política universitària amb cara i ulls, que transforma, però que no exclou, que no posa traves, sinó que facilita.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Curto. Contesta ara el conseller d'Educació i Universitats, sense límit de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, president. En primer lloc, Sr. Bona, vostè m'explica, no ho sé, una història, s'ha muntat una història i me l'explica, jo entenc que vostè ha de tenir qualche manera on aferrar-se en tema d'universitat perquè, francament, ho té

difícil, i ara em conta vostè, primer de tot intenta que ens creguem que la LOSU és bona, això ja és el pitjor, és a dir, voler dir que la LOSU no és perniciosa per a les Illes Balears és que és l'evidència més grossa que els seus companys socialistes d'Astúries, de Navarra i de Castella-La Manxa em donaven el condol quan ens llevaven els doblers. Va ser terrible el que varen fer a les Balears, els seus companys, els socialistes, i vostè ara diu que és bona.

Ni una sola paraula de vostè i del seu grup parlamentari en solidaritat amb el Govern, tampoc dels nacionalistes, que són nacionalistes quan els interessa i quan no són dels seus que són a Madrid, perquè... sí, sí dels seus, perquè hi ha Yolanda, que és seva,...

(Remor de veus)

... però, ni una solidaritat de dir: home, conseller, la veritat és que estam amb tu o estam amb el Govern de les Illes Balears per la humiliació que ha fet el Ministeri de Diana Morant amb les Illes Balears, ni una sola paraula, ni una, ni mitja! I vostè ara ens ve a dir que la LOSU és bona, que el conveni Maria Goyri és, uah!, *el no va más!*, que els hem de donar les gràcies per la humiliació, ens hem d'acotar i que ens passin per sobre, vostè em diu això.

Jo és que, és clar, la LOSU és terrible com a llei, per una senzilla raó: perquè legisla perquè paguin les comunitats autònomes i ells tenen la caixa i la clau i donen els doblers com els interessa, i a les Illes Balears les humilien completament, la humiliació més grossa per a les Illes Balears. Però, ja sabem que el PSOE d'aquí, seguidisme total de Madrid, perquè això de PSIB és relatiu, són PSOE.

Miri, la veritat, que em conti ara de tots els doblers que vostès varen invertir en política universitària i ara resulta que, bé, això era gros, era gros, fermaven els cans amb llonganisses vostès, eh!, però, és que vostès tenien els pressuposts més expansius que ha tengut aquesta comunitat autònoma en vuit anys, vostès tenien els pressuposts més expansius; varen tenir conselleria pròpia i què varen fer, varen ajudar a la Universitat amb els ajudants doctors? Vostès què creu? En els ajudants doctors s'expressi vostè amb els ajudants doctors! Ara resulta que les titulacions universitàries que ho havien fet tots ells, això és com la Sra. Fernández quan ens parla del col·legi, ells ho tenien tot preparat, tot fet, i jo vaig arribar i vaig dir: *¡tec, hágase!*, i ja va està, res més. Idò vostès és el mateix, les titulacions tot estava fet, tot preparadet i jo vaig arribar i vaig dir: *¡hágase!* Per favor, si l'única titulació que varen posar en vuit anys va ser medicina, l'única, l'única, l'única que varen posar vostès, medicina, res més! No em conti històries, és que això ho pot contar a una altra banda, si ho vol contar al carrer a veure si algú el creu, però aquí dins no, per favor, per l'amor de Déu!

Contracte programa fet, és que també en diem de falses veritats! Contracte programa fet, per favor, no havia ni passat Intervenció, no estava ni fiscalitzat; sí, teníem un esborrany, però sense fiscalitzar, com tantes coses que deixaren: fet esborrany, ho tenien tot a esborrany, però no tenien res fiscalitzat, no hi havia un RF, no hi havia res, ah, però resulta

que estava tot fet! Tot fet hagués estat que hagués estat fiscalitzat i firmat, i això no hi estava.

Després, les matricules universitàries. Mirin, vostès, això és com el 0-3, vostès varen, el curs 2022-2023 varen aprofitar el Decret llei d'Ucraïna per..., com que era any preelectoral o electoral, varen dir: au, vinga, començam i donam! Però el bo de l'assumpte és que vostès varen donar, així, sense cap requisit ni res, a tothom, perquè era any electoral, havien d'omplir les urnes, i, és clar, però és que varen deixar reserva zero en el curs 2023-2024, aquesta era la política en matèria d'ajuts universitaris que tenia el govern d'esquerres, és a dir, zero. Utilitzàvem el Decret llei d'Ucraïna per donar doblers a balquena, una vegada eleccions, ni un cèntim, ni un cèntim, perquè ens vàrem trobar zero, res pressupostat, res per al curs 2023-2024, això és el que va passar.

Nosaltres què és el que fem ara? Crear un sistema seriós, Sr. Bona, d'exempcions, no de beques, d'exempcions, que era una de les coses que demanava el Consell d'Estudiants, que vostè diu que no l'escoltam -vostè i la Sra. Gomila-, un sistema seriós d'exempcions, és a dir que no han de fer la bestreta de res l'alumnat. I tenim en compte, evidentment, la renda, perquè s'ha de tenir en compte, però també s'ha de tenir en compte l'excel·lència, l'esforç acadèmic, això ho tenim claríssim. Però això ha d'estar clar.

Aquests dos criteris són els qui nosaltres tenim en compte, perquè es tracta d'això, això és governar, tenir un projecte que garanteixi equitat i sostenibilitat, i això és governar i no improvisar -Decret d'Ucraïna, vinga doblers!, ara però, després, ja no en tenim, que això és el que feien.

Per cert, les beques de l'Estat, també li volia dir que demanen el 90% de crèdits aprovats a les rendes baixes, les de l'Estat, d'acord?, els del seu govern, d'acord?

Bé, això dels graus universitaris, ja li he contestat, és a dir, farmàcia, ho vàrem posar nosaltres en marxa, no hi havia ni reserva de crèdit, no hi havia res; que ha fet -que l'haguessin pogut vostès i no el varen fer-, i ara posarem ciències de la mar, que, evidentment, no havien passat ni per l'ANECA, ni res, per tant, tot això ho drem a terme nosaltres, per molt que ho digui vostè o no sé a qui ho vol fer creure.

Després em parla vostè de les places de pràctiques a la universitat, de pràctiques de ciències de la salut, idò jo li dic molt clar: les places són de la Universitat de les Illes Balears, són públiques i només aniran a una universitat privada que tenguí places de ciències de la salut si la UIB vol i cedeix aquestes places perquè no les necessita. Es negocia un conveni, tenim una reunió dilluns, Educació, ib-salut, Conselleria de Salut i la Universitat de les Illes Balears, per arribar a un acord, perquè ho tenim molt clar. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres, que nosaltres tenim les coses clares del que fem.

Per tant, la UIB serà qui donarà el vistiplau i les places són de la Universitat a tots els hospitals públics.

Després, el recurs, em parlava del recurs. És clar que posarem recurs contenciós contra aquest reial decret. Vostè, aquest reial decret ha estat un *rodillo* total i absolut, a la

conferència sectorial la vergonya va ser grossa, fins i tot els seus aliats nacionalistes bascos li varen donar un repàs a la ministra que la varen deixar KO, és a dir, no som ja nosaltres, són els seus aliats. Varen dur un real decret que ni s'han assegut ni han consensuat amb les comunitats autònomes i envaeix competències autonòmiques. I aquí, demanaria l'ajuda dels nacionalistes també, que només els importa no sé quan, però no els importa quan ens envaeixen les competències des de Madrid, el seu govern, perquè també hi és vostè. D'acord? Per tant, ... evidentment que posarem recurs contenciós contra aquest real decret que envaeix competències.

I ara vostè em diu que és que jo no vull que les universitats tinguin alumnes. Vostè creu que amb la població -què deien, els catalans? som sis milions o set milions o no sé quants diuen que són, doncs, set milions... Si els catalans són set milions, ells, per crear una universitat privada, els demanen 4.500 alumnes. Als illencs, amb un milió, no arribam a 300.000, 4.500 alumnes. Això és un criteri guapo, des de Madrid! És que, per favor, per l'amor de Déu, no té coherència el que vostè està dient. Com a mínim, ho ha de reconèixer, això.

Tenint en compte que la Universitat de les Illes Balears, una universitat extensa, amb tots els anys que du, l'única universitat pública, té 13.000 alumnes, 13.000, però demanam el mateix a Andalusia que a les Illes Balears, demanam el mateix a Catalunya que a les Illes Balears. Per favor, és que els criteris, és que ja ho marca tot. I a part, envaint competències autonòmiques.

Em parla de la residència universitària a la presó. Jo al·lucín. Vostè també creu que vostès havien deixat fet alguna cosa a la residència universitària a l'antiga presó? Per favor! Ha parlat, vostè, amb Miquel -no record el llinatge- del conseller d'Universitat que tenien? No hi havia res. Ni amb Hila, de l'Ajuntament de Palma. No hi havia res, però quan dic res és res. I, de fet, el rector, el primer que va fer quan va venir a l'audiència, el mes de juliol, amb la presidenta i jo, va dir: "per favor, jo això de la presó, no ho vull. Això és una quimera que duen de l'Ajuntament de Palma i des de la conselleria. Jo no he dit que vull això allà...". Però, és que no hi havia res. I ara vostè em diu que la residència universitària de la presó, que estava tot fet i que tal ... Doncs no, no hi havia res. Una altra quimera.

I per últim, la del pagament dels meus viatges, que diu vostè que a mi m'ha pagat la CEU San Pablo, diu. La CEU San Pablo, molt bé. Per favor, miri el portal i on hi ha els meus viatges i veurà, vostè, qui ho ha pagat: ho ha pagat la comunitat autònoma i la meva agenda és pública. No digui això, per l'amor de Déu! Vostè creu que jo me n'aniria a Madrid, pagat per la CEU San Pablo? És que m'està dient unes coses que jo no ho entenc. Però si vostè, no sé, atacar d'aquesta manera, és que ho trob com infantil i tot.

D'altra banda, Sr. Rodríguez, estic completament d'acord que excel·lència, esforç i resultat acadèmic són els pilars bàsics, i que hem de tornar el prestigi a l'educació, cosa que moltes vegades l'hem perdut, el prestigi a l'educació. Estic completament d'acord. I quan em parla de continguts, em parla de Cèsar, de Ciceró, de Virgili, etc., estic completament d'acord: hem davallat el nivell. Hem davallat el nivell i a primer

de carrera s'ha davallat primer de grau universitari, en molts casos, s'ha hagut de davallar el nivell, però ha estat també una conseqüència de tot.

També li vull recordar... li vull recordar, no, li vull dir i el vull informar, que els tribunals de tesi i els tribunals de places, la majoria de membres, són fora de la Universitat de les Illes Balears, i també li don gràcies, encara que tinguem divergències en altres àmbits, en altres àmbits de l'educació, li don les gràcies pel suport en política universitària.

MÉS per Mallorca. Mai no basten els recursos, diuen vostès, en educació. Idò, vostès estaven asseguts allà, per què no varen fer que donassin més recursos i ara partíem d'un nivell més alt? Ara, el nostre augment facilitaria, encara més, les polítiques universitàries. Si qualche dia tornen a formar part d'un govern de coalició amb el PSOE, per favor, facin-se valer un poquet més en aquest sentit, perquè és important que es facin valer.

Projecte estratègic de política universitària. Sí, la UIB té el seu projecte estratègic, però el nostre projecte estratègic de política universitària està molt clar: reforçar la universitat pública -reforçar la universitat pública- i tots els problemes endèmics que té, i també en recerca, que en té molts, reforçar la universitat pública. I, d'altra banda, els projectes que s'han presentat, que són d'iniciativa privada, en aquest cas, nosaltres els hem donat suport quan són uns projectes que compleixen les garanties.

Per què hem corregut a la CEU San Pablo? No hem corregut. No, no, no, no, Sra. Ramon, jo, a veure ... La CEU San Pablo presenta un projecte i, com tots els projectes, quan entren a la conselleria, a la Direcció General d'Universitats, el que feim és valorar aquell projecte -supòs que això es fa- i es valora el projecte, hi ha un informe previ, i es du una autorització prèvia, a acord de Consell de Govern. Sí. I es va dur aquesta autorització prèvia -crec que era el mes de maig, no ho record- a acord de Consell de Govern, que està sotmès a un informe definitiu posterior, per poder donar l'autorització definitiva. Després, què feim? El decret llei de projectes estratègics? Val, però jo li dic: sí, el decret llei de projectes estratègics, nosaltres creïem que era important, que projectes estratègics de universitats privades i de recerca tenguessin una via expedita, una via àgil, a l'hora de poder, ells, implantar-se, si eren projectes estratègics.

Nosaltres tenim aquest decret llei aprovat i nosaltres l'única cosa que hem fet, és a dir, aquest projecte inicial, que l'única cosa que implica -i vull repetir-ho aquí-, l'única cosa, urbanísticament, que implica, és fer un canvi d'ús de lúdic -a les Illes Balears, eh?- de lúdic, a les Illes Balears, a educatiu, i això és un drama. És a dir, no és passar d'educatiu a lúdic, és passar de lúdic a educatiu, a les Illes Balears, i això pareix que és dramàtic. Vàrem dur aquest acord a Consell de Govern. Ara ells, aquesta universitat, té expedita la via per demanar l'autorització definitiva dels graus. Si compleixen normativament, anirà endavant i si no compleixen, no hi anirà. Ja està, això és el que s'ha fet. Ni s'ha corregut ni més, ni manco, s'ha fet això.

D'altra banda... Quantes universitats acceptarem? No, no es tracta d'acceptar o no. Es presenten projectes, si són projectes seriosos, viables ... Actualment tenim dos projectes amb autorització prèvia d'acord de Consell de Govern, autorització prèvia, no definitiva, i un projecte de llei que ha entrat en aquest Parlament. Això és el que tenim. Ja està.

Si l'informe del CES s'ha tengut en compte. És clar que s'ha tengut en compte. L'informe del CES es va tenir en compte a l'hora de parlar amb la UIB de les noves titulacions per implantar. I, evidentment, i l'informe del CES és demolidor. Vostè sap, no sé si l'ha vist, però, jo vaig ser a la presentació, vostè sap que Extremadura, amb manco habitants que nosaltres, té més titulacions que nosaltres implantades? És demolidor. Però hi ha tota una feina per fer, tenim tota una feina i és en això que estam amb la UIB, perquè tenim molt clar que amb la UIB, hem de consensuar amb ells tot el que volen. Són ells que també ens han de dir què volen ser, de grans. No els hem de dir "has de posar això, o has de posar això altre", no ho hem de digitalitzar. Per tant, és el que farem.

Vostè diu que nosaltres ens tiram, que qui ha invertit més, o no. Vostè, a un moment donat de la seva intervenció, va dir que... jo dic: "jo he invertit més", i el Sr. Bona diu: "jo he invertit...", no, no, però no és entre ells i jo, és entre vostè i jo, aquesta és la diferència. Perquè vostè tampoc no hi va invertir. Vostè tampoc no hi va invertir perquè vostè era amb ells, és a dir, vostès no varen invertir en política universitària.

Després, planificar, és clar, que planificam i planificam d'acord a dues premisses bàsiques, que és el que jo pensava que a vostès els alarmaria i dirien que hauríem de fer una comissió aquí per parlar de com hem de solucionar els problemes de l'abandonament escolar, de només tenia un 10% d'universitaris i que hi hagi un 50% d'universitaris que se'n van a fora a estudiar.

Per això jo els ho dic i no s'alteren. No els importen aquestes dades que són terribles?, que som la comunitat autònoma d'Espanya, després de Ceuta i Melilla, amb més abandonament escolar, que som la comunitat autònoma d'Espanya que té manco estudiants universitaris i que el 50% del nostre alumnat se'n va a fora, que no estudia a les Illes Balears? I en lloc de preocupar-los això, els preocupen altres coses, però això no els preocupa.

Idò... planificam entorn a això: pal·liar i revertir aquests números, que és que hi hagi més estudiants universitaris a les Illes Balears, que hi hagi manco abandonament escolar i que més universitaris quedin a les Illes Balears, sigui a la universitat nostra pública, sigui a una universitat privada.

El control de tot això, el du la direcció general, que aquí hi ha el seu director general. I vostè em diu que a veure si m'he coordinat amb el ministeri per implantar estudis?, una nacionalista?, que nosaltres hem de..., vostè... però agafi l'Estatut d'Autonomia!, hauria de ser..., hauria de ser..., però l'Estatut d'Autonomia hauria de ser la seva pedra de toc. L'Estatut d'Autonomia diu que les competències universitàries són de la comunitat autònoma i que me n'he d'anar a coordinar amb uns senyors que ens han pentinat tots els doblers!...

(Remor de veus i rialles de l'intervinent)

... m'ho han pentinat tot, a tots ens ho han pentinat, no només a mi o al Govern, a vostè també li han pentinat els doblers.

Diu que nosaltres defensam una política privada. No. Nosaltres no defensam una política privada de l'educació. Nosaltres defensam la convivència entre pública i privada, igual que entre pública, concertada i privada a l'ensenyament obligatori i postobligatori. Per tant, ho tenim molt clar i ho defensaré sempre.

I només..., vostè m'ha fet moltes preguntes i tal. Vostè m'ha dit: "Quina visió té vostè a llarg termini?", idò, a llarg termini que a les Illes Balears augmentem en alumnat universitari i que el nostre alumnat, el tant per cent d'alumnat que se'n vaig a fora de Illes Balears, vertaderament ho faci perquè vol i perquè les seves famílies volen, no per necessitat que hi hagi titulacions que aquí no es puguin estudiar.

Però jo li deman: està d'acord vostè amb els centres universitaris CESAG, ADEMA i Felipe Moreno? Només m'hauria de contestar aquesta pregunta.

Sé que jo no som... jo no faig les preguntes, jo he de respondre, però jo la llanç...

(Remor de veus)

Bé, però m'hauríeu de parlar de CESAG, de Felipe Moreno i d'ADEMA, jo només he dit això. Ningú no em parla de CESAG, de Felipe Moreno i d'ADEMA i eren... i ja són aquí. Ningú no me n'ha parlat, cap de vosaltres.

A la Sra. Gomila, que s'havia d'anar cap a Menorca, li contest perquè ho pugui veure al *Diari de Sessions*, hem ampliat la presencialitat de graus a Menorca, en aquest sentit -perdonau, que ho tenia aquí...-, hem ampliat la presencialitat de graus, s'ha augmentat el nombre d'optatives, s'ha contractat professorat específic per a les seus i quant a la segona residència universitària la Universitat de les Illes Balears ja ha fet el projecte i ara estam pendants que obri la... o acabaven... s'estava supervisant, crec que el projecte de la seu d'Alaior i... deu estar pendent de supervisió i de posterior licitació.

Que hem de retenir talent, és clar que sí! I per això creim que la política universitària ha d'anar en aquest sentit: obrir el ventall per retenir talent.

Diu que la universitat privada és cara, sí, és cara, és car no, pagues la universitat privada, però sortir de les Illes Balears per estudiar un fill teu a fora, per molt que vagi a una pública no et regalen la manutenció de l'al·lot, eh?, i també costa, i molt!, eh?, i sobretot si és de Menorca, Eivissa o Formentera, la doble i triple insularitat.

L'aposta per la pública, sí, però hi ha titulacions que no són a la pública, que actualment no hi són i ampliam l'oferta.

Per què hem dut aquí la proposta de llei d'ADEMA?, perquè sí que el que creim és que havia de ser un fet tan rellevant com una universitat, la primera universitat privada que

crea aquesta comunitat autònoma, havia de ser des del legislatiu, no des de l'executiu, éreu vosaltres, havia de néixer aquí, en el si de la sobirania popular, no a l'executiu. Per tant, no us queixeu per tenir-ho aquí i poder-ho tractar tot des d'aquí dins.

Ara, açò sí, a la Sra. Gomila li dic que una cosa és la creació de la universitat, que és una llei relativament minsa, i una altra cosa és el compliment d'aquesta llei, que es fa a través de la Conselleria d'Educació i Universitats i a través de la Direcció General d'Universitats.

I quant a la part..., perquè he de ser sincer, no sabia les preguntes que m'ha demanat dels temes de salut mental, dins l'Oficina d'Universitat Saludable i Sostenible de la UIB tenen el Servei de Benestar Psicològic i s'ha iniciat el Pla de prevenció de la conducta suïcida de les Illes Balears.

El tema que ens ha demanat, en aquest cas, d'unitats específiques per vetllar per la discapacitat he de reconèixer que no ho sé en aquests moments, però de totes maneres ens n'informarem i li passarem totes la informació que calgui.

I, per acabar, el Consell d'Estudiants, que tant la Sra. Ramon com la Sra. Gomila m'han demanat i m'han parlat del Consell d'Estudiants, vull dir que s'ha escoltat el Consell d'Estudiants, ens hem reunit, tant la presidenta, el director general com jo en diverses ocasions amb el Consell d'Estudiants i hem escoltat les seves peticions i hem complit: augment de la partida per a ajuts de matrícula per circumstàncies sobrevingudes, topall de preus de menú de cafeteries, ajut per les jornades dels consells d'estudiants d'Espanya i el programa d'exempcions de matrícula, que això ho demanaven ells. El que he dit al Sr. Bona, que no és una beca, és una exempció, no hem d'avançar els doblers.

I a la Sra. Curto, idò, moltíssimes gràcies pel seu suport i completament d'acord en tot el que ha dit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Començam ara amb els torns de rèplica. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Carles Bona, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, al Sr. Vera, li demanàriem que no negui les dades que li donam perquè nosaltres, almanco, no ens les inventam o agrairíem que escoltassin quan nosaltres intervenim.

També he de fer referència a un comentari que ha fet vostè a l'inici de la seva primera intervenció sobre on han anat a escola segons quins membres o on duen els seus fills, sabem que és molt d'aquest govern de la Sra. Prohens fer política amb menors d'edat, però estaria bé que no facin vostès política amb menors d'edat, sinó que la facin amb majors d'edat i sobretot per a majors d'edat, perquè nosaltres creim que per a un conseller d'Educació airejar dades del GESTIB, sobretot quan

hi ha hagut un robatori de dades que investiga la policia per enmig no els fa... no els fa cap bé.

Els diputats d'aquest grup parlamentari almanco, molts d'ells defensen l'ensenyament públic des de la seva posició professional, de professionals de l'ensenyament públic i alguns altres ho fan des del seu convenciment perquè al final l'ensenyament públic no està com per repartir carnets de puresa i creim que l'únic que és necessari i suficient per defensar l'ensenyament públic és voler defensar-lo. El que és vergonyós és que no es faci des d'aquest govern, que és qui realment té la capacitat de... l'executiu en aquest sentit.

I li volia fer saber que la universitat pública no té por de la universitat privada perquè, de fet, ja competeix amb la privada en els rànquings internacionals, però és que resulta que a Espanya -també informació per al Sr. Rodríguez-, té 36 universitats entre les 1.000 primeres del rànquing de Xangai, per exemple, però és que només una és privada, i aquestes universitats públiques de l'Estat espanyol competeixen, per exemple, amb Harvard, però a ningú no se li escapa que el pressupost de Harvard no té res a veure amb el pressupost de la Universitat de les Illes Balears perquè, per tant, no competeixen amb igualtat de condicions, jo crec que això és fàcil d'entendre; idò a veure si aconseguim que també ho entengui vostè a nivell d'estudiantat.

Jo no sé si és conscient de com d'injusta és la seva política d'exempcions o d'ajuts, com vulgui vostè dir-ne, de matrícula universitària; és a dir, vostè vol vestir d'excel·lència exigir que hi hagi estudiants que han de treure un 7, perquè és un dels requisits que posa vostè i, de fet, efectivament, recorda l'exministre Wert que va decidir exigir un 6. Un 7 és un excel·lent, Sr. Vera? Quin és el seu concepte d'excel·lència acadèmica? Perquè l'excel·lència li volíem recordar que ja té premi, no sé si vostè ha sentit anomenar els premis extraordinaris de batxillerat o les matrícules d'honor dins els propis estudis universitaris. Per què mescla vostè el concepte d'equitat, d'ajudar a qui ho necessita, amb un concepte molt descafeïnat, el seu particular, d'excel·lència acadèmica? Per què vol fer servir l'excel·lència com a excusa per generar exclusió? Quina necessitat hi ha si vostè, com diu, té el pressupost i el pot destinar perfectament a no deixar, repetesc, 2.300 famílies enrere.

I més que "seriós", que és l'adjectiu que vostè ha fet servir, nosaltres fem servir l'adjectiu "perversa" per referir-nos a la seva política, i també "ridícula", perquè arriba únicament al 2% dels estudiants de grau.

I m'agradaria remarcar que els títols de grau són iguals per a tothom. Per què? Per què hi ha gent que, amb vostès, per titular al grau ha de treure un 7, per exemple, o fins i tot un 8,5 que arriben a demanar? I, en canvi la resta de la gent que no té dificultats econòmiques, amb un 5 ja poden titular. Per què el nivell d'exigència ha de ser superior per a qui no té recursos? Al final, qui posa els criteris per poder seguir estudiant, els posa la UIB amb baixos criteris acadèmics, que diuen que la nota per aprovar és un 5, o els posa vostè, en apujar aquesta nota amb polítiques excloents?

I, de fet, ha esmentat el Sr. Rodríguez abans, i és un sentiment molt comú entre la dreta, que és que a qui se l'ajuda se li ha d'exigir que s'esforci un poc més. Perquè jo no sé si vostè és conscient, com deïem abans, que no tothom neix amb les mateixes condicions i oportunitats, i que la vida és molt més complicada per a uns que per a d'altres, i exigir més a qui té més complicacions, a qui, per exemple, ha de combinar estudis amb fer feina, o tenir cura d'una persona major, tot això és prou pervers, Sr. Vera.

I potser, efectivament, s'interpreta que si algú rep una ajuda, s'ha de donar alguna cosa a canvi, però a nosaltres ens agradaria destacar que tots, absolutament tots els estudiants de les universitats públiques d'aquest país reben una exempció, un ajut gegant, perquè el preu que paguen de matrícula està bonificat ja en un 80 o un 90%. I, de fet, si algú vol saber quin és el preu real d'una matrícula universitària, idò que vagi a mirar el cost de la matrícula a un centre privat i veurà la diferència. I és que no és que el cost de la pública sigui menor, el contrari, de fet, qui es dedica a ronsejar fins als darrers cèntims són les privades, però, al final, el que passa és que tota aquesta diferència la paga l'Estat, que transfereix doblers a les comunitats autònomes que després assignen un pressupost a la universitat. Per tant, si aquests doblers passen transitòriament per les seves mans, Sr. Vera, i ja li dic jo que hi passen, perquè vostè tria no gastar-se aquests 2 milions d'euros de matrícules gratuïtes universitàries, crec que ha de ser conscient que amb els nostres impostos ja ajudam en un 80% tots els estudiants, i els requisits perquè tots aquests estudiants titulin és un 5, és aprovar. Per tant, ja ajudam tothom.

I ara el que vostè ens diu amb la seva política és que la gent que no és capaç de pagar-se aquest 20% del cost real de la matrícula, a aquesta gent els demanem més nota. Vostè creu que això és una política justa, demanar més a qui potser no pot pagar-se un repassos i no arriba a un 7? Nosaltres creim que el dia que vostè entengui això començarà a entendre la importància de la universitat pública, perquè és curiós que vostè digui que nosaltres no ho teníem pressupostats i, en canvi, donàvem les ajudes, i vostè, en canvi, que sí que ho té pressupostat no dóna aquestes exempcions de matrícula.

Per cert, si en dos anys i mig es pot muntar una titulació, vostè tindrà arquitectura llesta i funcionant en dos anys i mig? I quants estudiants tendran aquests centres privats, Sr. Vera? Per què no decidit augmentar les places de la pública en algunes titulacions? També hem de fer menys recerca les universitats de les Illes Balears, segons vostè?

En definitiva, i acabant, sobre el tema d'universitats ha quedat clar que quan és hora de pagar la competència és de l'Estat i quan és hora de legislar la competència resulta que és seva.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bona. Pel Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Sergio Rodríguez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Evidentemente, el Estado o las instituciones públicas son las que cubren gran parte, la parte mayoritaria del coste educativo en una universidad pública. No como sucede en otros países, por ejemplo, en la Universidad de Oxford, que es pública, pero la matrícula para un nacional costaría aproximadamente unos 10.000 euros, mientras que Harvard, que es completamente privada, de 60.000 para arriba.

A ver, es cierto que la universidad privada no es para todo el mundo, pero los chalés en Son Vida tampoco, y no tiene nada que ver con el derecho a la vivienda. El derecho a la vivienda digna es para todos, pero no todos pueden tener un chalé en Son Vida. El derecho a la educación universitaria es para todos, pero no todo el mundo tiene acceso a todas las universidades.

Pero, ya que a ustedes les ha importado mucho el tema, curiosamente, sobre la Universidad de Mallorca, supongo que porque la promueve un exalto cargo socialista, ha pasado muy de puntillas, y si han cargado contra la San Pablo CEU, pues aunque yo no tenga absolutamente nada que ver con esta universidad, hay que decir que, por ejemplo, el año pasado repartió 8.700 ayudas o becas para los alumnos, por un importe total de 24 millones de euros. También hay que decir que la Universidad San Pablo CEU no es un pelotazo privado, es una universidad que depende de una fundación creada por la Asociación Católica de Propagandistas, empieza a pensar que lo que le molesta es que sea la Asociación Católica de Propagandistas, que es una entidad que todos ustedes conocen, que, entre otras cosas, tiene cinco mártires beatificados de nuestra Guerra Civil y 43 más actualmente en proceso de beatificación. Supongo que esto es lo que les molesta de esta universidad y por lo que han cargado las tintas sobre la San Pablo CEU que, como no tiene aquí nadie para defenderla, pues lo hago gratuitamente.

También me molesta cuando se habla..., es que tienen ustedes o parece que no conocen la realidad del que estudia, trabaja; a ver, como yo ya soy mayor de edad, puedo hablar de mí mismo, yo saqué mi licenciatura trabajando, mañana y tarde, siendo padre de familia, sin beca y con un promedio de notable. O sea, que entiéndanme, que si uno quiere estudiar, puede estudiar, y que no vengo del mundo del privilegio. Pero lo mínimo que se le puede exigir a un estudiante al que le estamos pagando los estudios es que apruebe; ya no les estoy hablando de notas mínimas, es que apruebe. La nota mínima la exige el Estado, pero no te exige aprobar todas las asignaturas, te exige aprobar un porcentaje, según la carrera que estudias y dentro de este porcentaje sacar un mínimo de nota, que, además, no le estamos pidiendo ni un notable ni un sobresaliente, que aprueben todas las asignaturas, que las apruebe, no un porcentaje de los créditos en los que se matricula. Porque es dinero de todos, es dinero de todos.

Y, por supuesto, que se le tiene que exigir un mínimo, porque cuando a uno se le da esa oportunidad, que es que todos los ciudadanos, con el dinero que sacamos de nuestro bolsillo -todos, todos- contribuyamos para que esas personas que no tienen recursos económicos puedan estudiar, lo que tienen que

hacer es cumplir con un mínimo, y su función es estudiar, y ya está. O sea, yo no veo que esto sea tan complicado de entender.

Me parece, de verdad, que esta obsesión en contra de la universidad privada que, ya digo, parece que se concentra en una universidad privada, que se ve que, por su cariz confesional, a ustedes no les acaba de gustar, no se han metido con ninguna otra. Pero, insisto, es ampliar las oportunidades para nuestros jóvenes, e insisto, también, muchas de estas universidades y, en especial, la San Pablo CEU tiene un amplio programa de becas al que podrán acceder alumnos sin recursos económicos, siempre y cuando cumplan, porque, evidentemente, es una institución privada.

Y, en definitiva, pues veo que les molesta mucho cuando no se acepta o se pone en tela de juicio o no se responde a los datos que da la izquierda. Me gustaría que aplicase lo mismo cada vez que nosotros damos datos sobre delincuencia e inmigración que, por lo visto, tampoco les gusta y tampoco los tienen nunca en cuenta.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Maria Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, president. No puc fer preguntes, es veu. Ah!, ho dic perquè tenim una compareixença que es diu política universitària del Govern, jo podria venir, parlar deu minuts d'un discurs que hagués pogut reproduir el que vaig fer dimarts al plenari, li hauria d'haver retallat cinc minuts, i no fer preguntes i quedar tan amples. El que passa que fem, crec que posa "retre comptes de la política universitària del Govern" i nosaltres fem preguntes per saber la política universitària que vol dur a terme el Govern.

I no hem parlat ni de la Felipe Moreno ni de CESAG, bé, perquè no consideram que són preguntes que li haguem de fer, si no, les hi hauríem fet. Però és que no podem fer preguntes i damunt ens diu les preguntes que hem de fer. S'ha passat setze minuts dient "i tu més" i set minuts de coses fetes i sis minuts parlant del projecte de la Universitat. Ja està. Vull dir: jo he vengut demanant quin projecte de política universitària tenia aquest govern i vostè m'ha dit que sí, que tenien un projecte. M'ha fet un llistat, i jo quan a la primera intervenció li he dit que si em contestava que sí, volia dir que era una cosa planificada i que no entenia per què els tràmits havien estat ràpid. Vostè m'ha volgut justificar que els tràmits no havien estat ràpid -dubt molt d'aquesta afirmació que vostè ha fet- i que la proposició de llei neix de la sobirania popular -neix de el Grup Parlamentari Popular-, i es debatrà a la seu de la sobirania popular, s'ha debatuda i veurem com esdevé o com transita.

Però si ho tenien tan planificat, ho haguéssiu presentat vosaltres, com a govern. Vull dir, si era una planificació de govern, cap problema. Vull dir, perquè és la vostra política

universitària. Però entreveu que no m'ha sabut dir quantes universitats voldran o s'hauran d'anar instal·lant per complir amb la..., per això mateix li estic demanant si tenen un projecte a llarg termini, de política universitària. Si em diu "no, ara tenim aquests dos, i ja ho veurem". Bé, no sé si és una planificació "ja ho veurem". Per això mateix li feia aquestes preguntes. Ja li ho he dit a la primera intervenció i en parlem sempre amb la Sra. Curto: no ens posarem d'acord en el model. Per això som partits diferents. Nosaltres defensam la universitat pública. Però li faig les preguntes que consider, perquè des del meu grup parlamentari les puc fer, de cap a on va la política del Govern, exclusivament.

Dia 27 d'octubre vaig començar a preparar una proposició no de llei, precisament de la universitat pública. La vaig deixar aturada perquè entreveia que ja varen començar a sortir les qüestions de què estam parlant, i en aquest cas, anava amb aquesta defensa de la universitat pública, perquè al manté o la conserv, dins l'exposició de motius, una de les coses a què fèiem bastant referència per la deriva cap a la universitat privada, és la insuficiència estructural de les places públiques. Hi ha hagut un moment, Sr. Conseller, que deia alguna cosa que hi ha places abastament per a tothom que vol estudiar. Les dades diuen que hi ha entre deu i onze aspirants per plaça, en el còmput total de les places universitàries, a nivell estatal. I crec que, si vostè amb les xifres que ens ha donat, que encara tenim manco de la mitjana estatal, vol dir que, possiblement, tinguem més problemes per poder accedir a una plaça pública. Per això mateix -i em queda poc temps- jo només li deman que el Govern segueixi treballant per augmentar aquestes places, amb una planificació, amb coordinació.

I quan li demanava sobre el ministeri era per si s'havien coordinat, a mi m'és igual, si jo ja ho sé, que les competències són del Govern i estatutàriament, també. Però bé, era una pregunta que li feia, no un atac, és que pareix que cada pregunta que feim és un atac. No, és per saber, per tenir la informació, que per això mateix som en una compareixença, per conèixer la política universitària del Govern de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, moltes gràcies, Sra. Ramon. Ara, pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Anabel Curto, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president. Bé, permetin-me acabar amb una reflexió que crec que va més enllà de les xifres, més enllà dels projectes i, fins i tot, més enllà de les diferències legítimes que podem tenir en aquest parlament. Quan parlem de política universitària no parlem d'un capítol més d'un pressupost, jo crec que estam parlant del futur de les nostres illes, estam parlant dels joves que avui comencen un grau, una recerca o un màster, i que demà seran els professionals, els investigadors, els docents, els empresaris i els líders social del nostre territori. Parlem de la capacitat d'aquestes illes per competir, per innovar, per retenir talent i per generar prosperitat real. I per

això la Universitat, crec que no necessita confrontacions ideològiques.

Les Illes Balears necessiten una política universitària sòlida, estable i valenta, una política que no miri un cicle electoral, sinó que miri cap al futur, que no treballi per una foto, sinó per les generacions que encara no han arribat, i això és exactament el que hem defensat: la idea que la universitat pública és la columna vertebral del sistema, que mereix la major inversió de la nostra història, perquè el discurs de l'esquerra és que el Partit Popular està en contra de la pública i, sincerament, res més enfora de la realitat.

Però, defensar la Universitat de les Illes Balears no vol dir aixecar murs, tancar portes ni limitar oportunitats als nostres joves. No vol dir-los on han d'estudiar, què han d'escollir o per quin camí han de tirar. Vol dir donar-los eines perquè tenguin llibertat real, no una llibertat retòrica. Vol dir garantir que cap estudiant d'aquestes illes hagi de renunciar a una vocació per motius econòmics o geogràfics. Vol dir entendre que la insularitat no pot ser una condemna, sinó que ha d'estar compensada per una oferta formativa diversa, de qualitat i adaptada a la realitat del segle XXI.

També hem posat damunt la taula una evidència que incomoda a alguns, i que hi ha alguns governs que durant vuit anys varen tenir temps, recursos i oportunitats per fer allò que avui reclamen amb tanta convicció. I no es va fer. No varen fer la residència universitària, no varen consolidar un model de finançament estable, no varen afrontar les necessitats reals del professorat ni de la recerca. Ara, avui, exigeixen allò que ahir no varen fer i varen ignorar. I això no és coherència, això és oportunisme. I la ciutadania ho veu, ho sap i ho jutja, i després ho vota a les urnes.

Aquest govern, en canvi, ha triat el camí difícil, però necessari, el camí de la responsabilitat. Ha dit sí a la Universitat de les Illes Balears, amb pressupost; sí al professorat, amb recursos; sí a la recerca, amb inversions; sí a la residència universitària, que altres no varen voler fer; sí a afrontar la LOSU, amb solucions i no amb excuses. Ha triat el camí de la feina i la feina sempre es nota. Es nota amb una universitat més forta, amb un sistema més just i amb un futur amb més oportunitats per a tothom.

I deixin-me acabar amb una idea que resumeix tot el que hem dit avui: governar és decidir, però governar bé és decidir pensant en aquells que ara encara no poden votar, en aquells que encara no han arribat a la universitat, en aquells que avui són infants i demà decidiran si volen quedar en aquestes illes o partir. La nostra obligació és deixar-los un sistema universitari millor del que hem rebut, i estic convençuda que amb aquest govern així serà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Curto. I ara comença la contrarèplica del Sr. Conseller. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Sí, moltes gràcies. Ràpidament.

Vostè, Sr. Bona, em parla d'opció de vida, em parla de... ah, no!, em parla dels al·lots, els menors, que no, que no hem de... No. Però, és que la decisió de dur els fills... jo els meus fills han anat a l'escola que jo, com a pare, he decidit, és una decisió dels adults. Jo no estic dient res en això, jo només estic dient que hem de ser coherents, coherència. Coherència, és el que se'ls demana, als servidors públics. Doncs hem de ser coherents. No hem de predicar el que no creim, hem de predicar el que creim. Per tant, jo predic el que crec: una escola pública, una universitat pública forta i una escola pública forta, una escola concertada, complementària a la pública i que els projectes privats puguin estar, d'universitaris, a les Illes Balears i que cadascú triï lliurement. Jo no me n'amag, sempre ho he dit.

Aquí no hi ha res de dades. Aquí no hi ha res de GESTIB. Aquí, va sortir a un mitjà de comunicació. Jo no... Ningú no ha tocat GESTIB, de res. No sé de què em parla de GESTIB. I, precisament, li inform que canviem el GESTIB, precisament, perquè els paràmetres de seguretat no són dels millors i ja en vàrem tenir fa dos anys un de nou, i no n'hem de tenir més. I amb tots els problemes informàtics que hi ha, que vostè ho deu saber, perquè són problemes informàtics que s'arrossegueu...

Quan vostè em parla d'exempcions ... demanar excel·lència, és exclusió, per a vostè, per a vostè, demanar excel·lència és exclusió. Miri, jo també... jo ara li diré el meu cas, és a dir...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Eh?... Escolti, esperi, no es posi... Jo em vaig treure la carrera fent feina. Ja està. És a dir..., i com jo molts, probablement vostè, per ventura, o la Sra. Fernández diu que sí, idò fantàstic, idò ens entenem en això. Però això no vol dir que tu hagi de passar... no hagi de passar de curs, els hagi de dur totes suspeses i que el Govern t'hagi de tornar a subvencionar la matrícula.

Per tant, el que deim és: a la convocatòria del curs 2025-2026, aquest que encara no hi ha les dades, el Govern de les Illes Balears atorgarà la matrícula gratuïta, sense més criteri que un percentatge de crèdits aprovats en el curs anterior, a famílies amb un 35% més de recursos que el Ministeri d'Educació, Formació Professional i Esports. És a dir, si un membre..., si a una família d'un membre és fins a 14.800 euros per al ministeri, nosaltres és fins a 20.000. Si de dos membres és fins a 25.000 per al ministeri, nosaltres és fins a 34.000, i així, segons els membres de cada família, fins arribar a cinc membres, que seria el ministeri fins a 45.000 i nosaltres fins a 60.000. Però, què demanam?, un mínim de crèdits aprovats, demanam un mínim de crèdits aprovats i no feim res estrany que no faci, per exemple, el ministeri.

És clar, vostè em diu que l'Estat ha de pagar i nosaltres hem de legislar. No, no. És que l'Estat legisla i et fa agafar contractualment unes despeses sense que tu participis en aquesta legislació. Aquest és el problema que ha suposat la

LOSU. La LOSU ha legislat. Ells varen dir: "Nosaltres us pagarem, a través del conveni Maria Goyri, tot el que vosaltres necessitau per aplicar la LOSU, tots els docents universitaris que necessitau". I resulta que nosaltres... tot han estat 28, amb aquests 28, què feim? en necessitam 100..., 200 i busques, 200 i busques en necessitam. És a dir, amb tots els que necessitam, què feim, ho hem d'assumir amb pressupost propi i és...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Per favor..., per favor..., per favor, no entrem ara aquí en els 850 milions d'euros de l'Estat, eh?, perquè aquest és un altre debat que no és universitari.

Vostè em parla de més titulacions -de més titulacions-, més titulacions..., que posem Arquitectura, que per què deim: "Una universitat privada posarà Arquitectura, si nosaltres poséssim arquitectura els al·lots hi anirien". Bé, però vostè..., hi ha una autonomia universitària.. i consensuar amb la Universitat. I vostès, per què no ho varen fer durant vuit anys?, per què només varen posar Medicina?, els pressuposts més expansius, se n'omplien la boca. Per què només posaren Medicina?. Nosaltres ja en duim tres i continuam.

I ara presentarem el Pla de titulacions universitàries. Se suposa que si vostès tenen la responsabilitat de govern el 2027, si vostès tenen la responsabilitat de govern i nosaltres hem pactat unes titulacions amb la Universitat, se suposa que vostès continuaran, no?...

(Remor de veus)

D'acord, idò ja està. Vostès, què havien pactat amb la Universitat? Zero, res de res, res de res tenien pactat amb la Universitat i vostès ho saben.

Coincidesc plenament, Sr. Rodríguez, amb el plantejament que vostè fa sobre el... el raonament mínim que s'ha d'exigir, és a dir, un mínim de cultura de l'esforç, l'hem de tenir. Això que vol l'esquerra de *café para todos* aquí, no..., li és igual a l'universitari si aprova o suspèn, "Demanam la beca perquè tanmateix ens és igual, ens ho paguen, estudiarem...", no, un mínim exigible d'esforç, estic completament d'acord amb vostè.

Sra. Ramon, jo vull que faci preguntes i que en faci moltes, d'acord..., eh?, i me'n pot fer totes les que vulgui. L'únic que jo li he dit és que vostè m'ha fet moltes preguntes, i la Sra. Gomila també, però..., i jo li he dit: "I jo ara ja sé que no em toca a mi fer-li la pregunta, però jo li llanç una pregunta", i la pregunta que segueix llançant aquí és: estau d'acord amb CESAG, Felipe Moreno i ADEMA?, perquè no me'n parlau d'aquestes escoles universitàries, aquests centres universitaris.

Jo és l'únic que li he dit, ningú no m'ha parlat d'ells, m'heu parlat de la CEU San Pablo i vostès del projecte de Universitat de Mallorca que és el que hem dut... que és aquí al Parlament i es debat en el Parlament, res més.

I li he contestat tot, li he contestat pressupost i li he contestat criteris, li he dit el que hem consensuat amb el Consell d'Estudiants.

A la Sra. Gomila li he contestat tot allò dels psicòlegs. Em falta una cosa que li he de dir de... de la discapacitat, és a dir..., ho he contestat tot.

La planificació, ja la hi torn a dir, i perquè quedi clar, la planificació és ..., les sol·licituds que han entrat a la direcció general, dues d'elles tenen un acord inicial i l'altra és aquí en forma de projecte de llei. No hi ha res més. Avui no hi ha res més.

De totes maneres, el reial decret que nosaltres hem impugnat o que impugnarem, recorrerem, no ens permet a nosaltres ja... perdem la competència, ho decideix l'Estat, ho decideix Madrid. Per tant, no hem de presentar.... Bé, per molt que ens presentin, nosaltres ho hem d'enviar tot a Madrid. Ara no hi ha res. D'acord?

Que si falten places, sí, falten places i falten places sobretot a l'àmbit sanitari, i ho hem dit, hi ha una llista... Farmàcia, Infermeria, Medicina, són les titulacions on falten més places i on hi ha molta més demanda. Evidentment, després, en Psicologia també hi ha demanda. Hi ha moltes altres carreres en què també i n'hi ha que tenen més demanda i n'hi ha que no.

Ara, què entenem nosaltres? Que la universitat pública ha de tenir, per ventura, graus universitaris que no tenen una gran demanda, però la universitat pública l'ha de tenir perquè ha d'arribar a tothom, encara que tenguim una matrícula minsa en aquest cas, eh?, o fins i tot s'han de proposar canvis en la configuració d'aquests estudis universitaris i poder... i, tal vegada, reinventar-se en molts de casos. De fet, n'hem de parlar amb la UIB per poder reorganitzar alguns estudis universitaris a l'àmbit humanístic, sobretot.

I vostè em diu que fem feina, però en quins graus vol que fem feina? És a dir, jo li ho dic: nosaltres estam fent feina en tot un àmbit, eh?, en tot... en tot... en tot un àmbit.

I... I res més. I per acabar vull donar les gràcies al Grup Parlamentari Popular pel suport i també dir, un poc, d'acord amb el que ha dit la Sra. Curto, volem una universitat pública forta, vertebradora de la nostra comunitat autònoma i, a la vegada, volem que els projectes privats arribin a les Illes Balears, que siguin projectes seriosos, que siguin projectes excel·lents i que després s'implantin a les nostres illes i que la gent pugui lliurement triar a quines universitats vol anar.

Però, sobretot, l'objectiu final: retenir talent a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Una vegada acabat el debat, volem agrair la presència del Sr. Antoni Vera i Alemany, conseller d'Educació i Universitats, i també la presència dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS